ВІДЧИТ ТОВАРИША ЮСЬКА НА ОКРУЖНИХ НАРАДАХ У РОЙКРОФТ, АЛТА.

(Продовження зі сторони 3-ої)

землю від панів і дали бідакам і здавалося, що воно всьо бідні мають, а ту не так. Дадуть комунареві сьогодні великі штани, комунар натягне штани на себе і два "фіти" за ним тягаються. Отже, що робить комунар? Скидає і ходить без штанів. Другого тижня дають йому другі штани, але за маленькі. Що отже робить комунар? Натягає на себе одначе не йде йому, тому щоби не ушкодити вспільної ласности, бо часом можуть штани лопнути, вішає він сі штани на кілок, або таки на шляху й далі ходить без штанів. Або, як ви були ще, ну скажім, хазяїном, та була у вас жінка і діти. Тепер, ви стали комуністом і віддали ті приватні річи до комуни. Якщо ваша жінка кирпата, капрова, стара, горбата, то ви ще можете й уживати індівідуально, але як гарна, молода то приймають її як спільну власність. Дітей ваших забирають на спільну власність, до так званих ясел. Не думайте, що до таких ясел, як у вас у стайні. О, ні! Між вашими яслами, а яслами в Росії є велика ріжниця. Наприклад, ви привязуєте до своїх ясел теля, годуєте його і з нього виростає віл; до комуністичних ясел приводять дітей, а звідтам виходять "бики", розуміться двоножні бики! Вам треба ваших биків до орання, а комуністам треба їхніх биків до грабування від рідних родичів комунарів хліба, до биття та мордування, а то й розстрілювання людей і т. д. Ось тепер всі некомуністичні часописи розписалися про голод у комуністичній Росії. Думаєте, що се правда? Ні, то брехня. Комуністичні бички ніколи не голодують. На те їх учили в яслах, як грабити батьків і годувати себе і своїх комісарів. Правда, голодують в Росії, але се самі куркулі. Куркуль є то таке сотворіння, що хоче багато їсти. Дайте йому барабoль рано, а він ще й у вечір схоче. Фунт хліба годен зїсти за один день, а мяса їв би ш і два рази в рік. В літі то ще якось ходить босий і голий, а на зиму гвалт хоче чобіт, а то й кафтана. Словом се таке ненаситне сотворіння, яке гине з голоду, а навіть дітей своїх їсть, лише аби здискредитувати комуністичну владу. В комуністичнім царстві є велика свобода слова, преси й совісти. Можете говорити на всіх крім на комуністів, коли хочете то навіть на Бога і вам за то нічого не буде. Писати може те що схочете пальцем по воздусі, або вилами по воді. В животі може вам робитися що хоче, може воркотіти, можуть вас мучити голодові корчі, а з голоду можете навіть дітей своїх поїсти й самі можете сконати з голоду й вам за те і волос з голови не спаде. Соціялізм, се що іншого. От, возьмім С.С.Ф.. Що вона доброго робить для нас? Нічого. Голодових маршів не організує. Демонстрацій не устроює. А се дуже потрібне. Капіталістичну систему треба нищити. Нехай полісмени ломлять палки на наших головах. С.С.Ф. учить, що капіталістичне правительство можна повалити без проливу крови, приміром, через голосування. Але, як би ми так робили, то думаєте, що Москва дала би нам хоч цента. Ні, не дала би. С.С.Ф. хоче знаціоналізувати фабрики, копальні, залізниці, гроші, забрати від компаній землі, роздати фармерам, зкооперувати фармерство, тоді як комунізм хоче знищити фармерство, гроші поставити нижче фармерських продуктів, бо комуністи кажуть, що грошей не треба, бо вам не треба нічого купувати, ви можете собі жити так як народилися. Словом, кажу, що одиноке спасення дураків є в комунізмі. Соціялізм паде, а комунізм росте. Ось, доказ вибори у Мекензі, кандидат С.С.Ф. провалився, а комуністичний МекНемі так і на дві сістав МекНемі, й деб то вибори не були, він все буде кандидувати і все буде МекНемі. Тому всі фармері і робітники повинні вписуватися до комуністичної партії. Повинні машерувати голодні до великих міст, хліба на дорогу не треба брати, бо се обовязково має бути голодовий марш, а замісць хліба возьміть собі перевязку на голову, на випадок пригоди. Соціялістам не вірте, ми мусимо вести боротьбу й кроваву революцію зав'жком, нищити кровопійців зпоза обшивки, а як так будемо поступати, то сторожі капіталу всі палки чи "клоби" поломлять на наших головах, а наша шкіра буде чиста від паразитів. Амен.

Маринин.

ДР. НАЗАРУК РЕОРГАНІЗУЄ УКРАЇНСЬКУ НАРОДНЮ ОБНОВУ

СТАНИСЛАВІВ.— Відбулися тут у дні 18 листопада, с. р., збори т. зв. Української Народньої Обнови", (УНО), угодово — хрунівської організації, що стремить до "асулужиця" з Поляками, а яку підпирає звісний зі своїх угодових настроїв епископ Хомишин, який у той спосіб думає добитись митрополичого престола, бо Митрополит А. Шептицький є цілковито спаралізований, не може ні ходити, ні вбиратись, ні навіть підписувати урядових документів, і длятого на його довге життя ніхто не числить. На згаданих вище зборах реферував про все і всіх звісний у Канаді і Злучених Державах др. Осип Назарук, колишній радикальний соціяліст, якого вигнали колись з усіх галицьких гімназій за атеїзм і соціялізм. Збори рішили видати нову програмову заяву. Головою УНО вибрано адвоката д-ра Івана Волянського зі Станиславова.

ЯК ВИГЛЯДАЄ РОЗЗБРОЄННЯ КАПІТАЛІСТИЧНИХ ДЕРЖАВ

Бельгійський сенат ухвалив 80 голосами проти 59 видати 759 мілiонів франків (160 мілiонів долярів) на будову фортець вздовж східньої бельгійської границі (від Німеччини) і на закупно муніції та зброї.

ВІДДАЛЕННЯ НЮ ЙОРКУ ВІД СЕН ФРАНЦИСКО

Віддалення Ню Йорку від Сен Франциско автомобілевою дорогою виносить 3,265 миль; віддалення воздушною рутою виносить лише 2,568 миль.

УМЕР СИН ЛЬВА ТОЛСТОГО

"У Ню Гейвен, Конн., у Злучених Державах, вмер недавно син Льва Миколаєвича Толстого, звісного московського письменника й фільософа, граф Ілія Львович Толстой, у 68 році життя.

ДОПОВНЯЮЧІ ВИБОРИ У КЕЛГАРАХ

Провінціяльне правительство рішило розписати доповняючі вибори з округа Келгар на місце померлого недавно посла Г. Г. Вебстера. Вибори розписано на день 15 січня, с.р. На день номінації кандидатів назначено 5 січня, с.р.

Рівночасно зазначив премієр Бравнлі, що правительствення партія рішила не ставити свойого кандидата при сих виборах.

ФРЕКВЕНЦІЯ МОЛОДІ У МІСЬКИХ ШКОЛАХ

Зі звіту суперінтендента шкіл Г. А. МекКі довідуємося, що до едмонтонських шкіл учащало у листопаді 15,959 молоді обох полів. Лікарські огляди, які переведено на 1,767 студентах і студентках виказали, що 1,338 з них були цілком здорові, а 429 дещо бракувало.

АМБАСАДОР В. БУЛИТ ПРЕДСТАВИВСЯ КАЛІНІНОВІ

МОСКВА — Вілям К. Булит, новоіменований американський амбасадор до Совітського Союза, представився минулого тижня Мих. Калінінові, що відграє у Совітськім Союзі ролю президента республики. Амбасадор й його свита були одягнені у візитову одіж і циліндри, а московські достойники у звичайну щоденну одіж. Амбасадор Булит предложив Калінінові свої уповновласнюючі документи.

ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО ВІЙНИ З ЯПОНІЄЮ

МОСКВА. — Сталін проголосив декрет, яким хоче приспішити кольонізацію Далекого Сходу, а передовсім тих земель, що граничать з Японією. Новим кольоністам дається значні полекші, бо звільниться їх від плачення податків на протяг 5 років та обіцяється їм вищу заплату за закуплену від них рибу. Сей розпорядок уважають за заповідь номинучої війни на Далекім Сході.

ДЕПРЕСІЯ ДАСТЬСЯ ТЕЖ ВІДЧУВАТИ НА ГОЛЯНДСЬКІМ ДВОРІ

ГАГА. — Депресія дасться теж відчувати на голяндськім дворі й тому королева Вільгельміна видала розпорядок, щоби у королівськім палацу не улаштовувати ніяких бенкетів, балів або офіціяльних принять.

АРЕШТОВАНО ПІДОЗРІЛИХ В УБИВСТВІ ВИЛІЄМА КУМБЕГА

Місцева поліція арештувала Івана Чаха, числячого 20 літ та Йосифа Кулього, як підозрілих, що спричинили смерть Вилієма Кумбеса, 17-літнього хлопця в Едмонтоні, ударивши його троком, який кинув нещасливого хлопця у рів. Чах мешкає у Вегревил і кермує троком свого батька, що їздить між Едмонтоном а Вегревил, а Кулій є фармером, недалеко від Вегревил і мав находитись у троці, коли він ударивши Кумбеса й спричинив його смертельні покалічення. Арештований Чах заперечив свою вину, заявляючи, що він не зауважив, щоби їдучи 16 листопада ударив своїм троком переходячого В. Кумбеса. Кулього випущено за [illegible] $2.000 на волю.

ХЛОПЦІ ОГРАБИЛИ СКЛЕП В ОПАЛ

ОПАЛ. — З 6 на 7 грудня ограблено тут склеп П. Ваковича. Мешканців міста дивувало, що в ночі зі середи на четвер вили страшно місцеві собаки. Доперва слідуючого ранку довідалися [illegible] мешканці, що було причиною виття собак. Грабіжниками були три молодці з Торгилд, яких арештовано й засуджено на вязницю получену з тяжкою працею у Форт Саскачеван. Грабіжники забрали зі склепу стрільбу, одіж, кулі тютюн, а також випили багато солодких напитків і позїдали чооколядки.

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ ЩЕ ХОЛОДНІ НА ЗАЛИЦЯНКИ НІМЦІВ

Через те, що большевицька Москва покищо ще гнівається на Німців, Літвінов - Валлах, московський комісар заграничних справ, переїзджаючи з Риму через Берлін до Москви, не відвідав ані канцлера Гітлера, ані міністра заграничних справ Найрата. Пояснюють се тим, що Москва трохи геройжиться й хоче, щоби Німці перші наладили приязні відносини з нею. Та Німці дійсно розпочали [illegible] кроки до перепросин із Москвою. Розенберг, референт заграничних справ, написав статтю, в якій широко розводиться про потребу наладнання добросусідських відносин між Німеччиною й Москвою і про "забуття" давних суперечок. Кілька місяців тому той самий Розенберг розписався був, що Німеччина мусить шукати кольоній на сході Европи, коштом Радянського Союзу а також згадував про "звільнення України зпід влади московських большевиків."

ОПРАВДАННЯ ПОСТЕПЕННО ЗМЕНШАЛИ КАРУ ОБЖАЛУВАНОГО

МОСКОГІ, Окла.— У федеральнім суді ставав тут Глен Анстотт, якого обжалувано за посідання 40 фляшок самогонки. Він признався до вини.

Судда засудив обжалуваного на 90 днів арешту.

"Алеж", пане судді, оправдувався обжалуваний, я тимав їх для свого власного ужитку".

Добре, відповів судда, зменшаю вам кару на 60 днів.

Одначе, моя жена хора й вона потребує мого догляду.

Зменшаю вам кару на 30 днів, відповів судда.

Алеж вона дуже тяжко хора, сказав обжалуваний.

Коли так, відповів судда, то будете сидіти лише 20 днів.

І се був остаточний засуд.

НІМЕЦЬКІ ЖИДИ ВІДМОВИЛИСЬ ВІД КОЛЬОНІЗАЦІЇ СИБІРУ

ЛОЗАНН, Швайцарія. — Відбулася тут конференція жидівських провідників, [illegible] німецьких Жидів-біженців. Пито теж під розвагу оферту московських більшовиків, які предкладали німецьким Жидам до поселення землі у Східнім Сибірі, в околиці Біробіджан. Одначе згадана оферта не найшла одобрення на конференції, яка відрочилась, висказавши горяче бажання, щоби всі держави старались співділати у винаході сталого місця осідку й заняття для жидівських біженців.

УХВАЛЯТЬ ЗАКОН ОБМЕЖУЮЧИЙ ВИВІЗ ПШЕНИЦІ

На слідуючій сесії федерального парляменту ухвалять закон, який уможливить Канаді застосуватись до зобовязань, принятих на себе на основі Інтернаціонального Пшеничного Договору. Загально є тої гадки, що справу обмеження засівів пшениці полишиться до полагоди провінціональним правительствам. Пшеничні Пули домагаються від домінії установлення пшеничної ради. Кореспонденти оттавських часописів є одначе переконані, що правительство на се не згодиться, хиба наступила би повна зміна у ситуації.

За 1 Доляра

пішло Вам 1 великий календар книжковий і 10 малих, кишенькових.

Замовлення й гроші пересилайте в реджістрованім листі, під адресою:

P. BUNIAK
Lwiw, East Galicia,
Zalizki Street No. 15/50
POLAND, EUROPE.

ДО ВІДОМА ВСІМ ДРАМАТИЧНИМ ГУРТКАМ!

Замовляйте і грайте у своїй околиці Сензаційну Драму

"Данилишин і Білас"

в чотирох діях, з під пера Ст. Васкана.

Ця драма представляє живу картину з препамятних подій Українських Революціонерів в Городку Ягайлонським в 1932 році.

Замовлення шліть до:—
S. WASKAN
10116—96th STREET
Edmonton, Alberta

Ціна приміринка 35 центів, для книгарень і товариств значний опуст.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ
Середа, 20-го грудня, 1933.

ПШЕНИЦЯ:—	
Ч. 1. Нордерн	39½
Ч. 2. Нордерн	35
Ч. 3. Нордерн	32
Ч. 4. Нордерн	30
Ч. 5. Нордерн	26
Ч. 6. Нордерн	22½
На годівлю	21½
ОВЕС:—	
Ч. 1. С. В.	16
Ч. 2. С. В.	13
Екстра ч. 1. на годівлю	13
Ч. 1. на годівлю	12
Ч. 3. на годівлю	10
ЯЧМІНЬ:—	
Ч. 3. С. В.	16½
Ч. 4. С. В.	14
Ч. 5. С. В.	13
Ч. 6. С. В.	12
ЖИТО:—	
Ч. 2. С. В.	21½
Ч. 3. С. В.	18
Ч. 4. С. В.	15
ЛЕН:—	
Ч. 1. С. В.	1.16
Ч. 2. С. В.	1.12
Ч. 3. С. В.	1.03

ЦІНИ ХУДОБИ В ЕДМОНТОНІ
Середа, 20-го грудня, 1933.

БИКИ:—	
Добрі до вибору	$3.50 - $4.00
Середні	$2.50 - $3.00
Звич. до середніх	$1.50-$2.25
КОРОВИ:—	
Добрі - середні	75 - $1.25
На заріз і консерви	60 - 75ц.
[illegible]:—	
Добрі	$2.50 - $3.00
Звичайні-середні	$1.25 - $2.25
БУГАЇ:—	75 - $1.00
ХУДОБА НА ГОДІВЛЮ:—	
Добрі до вибору	$2.00 - $2.50
Звичайні-середні	$1.25 - $1.75
ТЕЛЯТА:—	
Добрі до вибору	$3.50 - $4.00
Добрі-середні	$2.00 - $3.00
СВИНІ: на бейкон	[illegible]
ВІВЦІ:—	
Добрі ягнята	$5.00 - $5.50
Середні	$3.50 - $4.50
Однорічняки	$2.50 - [illegible]

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС"

НОВІСТЬ!

Замовляйте нову книжку під наголовком:—

ХтоВинуватий
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Оповідання написані дуже займаючо з життя галицьких селян з перед 30-ти літ, з під пера ДМИТРА СОЛЯНИЧА, відомого колись організатора Січей і радикальної партії в Снятинщині, який живе тепер в Канаді.

Книжка має 161 сторін друку і коштує тільки 50 центів.

Замовляти можна в головному складі:
Alberta Printing Co.
Edmonton, Alberta
10336 - 96th Street,
або
D. Sollanych
514 Ave. E. South
Saskatoon - - Sask.

Для тих, що хотіли б читати [illegible]

ПОРУЧАЄМО

запренумерувати собі одинокий український часопис на американському континенті,

Народну Волю

що виходить три рази в тиждень. Часопис редагований в дусі робітничім і дуже інтересний своїм добірним матеріялом.

Передплата виносить: До Канади $5.00 на рік.

Адреса:—
NARODNA VOLA
524 OLIVE STREET,
SCRANTON, PA., U.S.A.

НАЙКРАЩІ ФОТОГРАФІЇ ЗА НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
дістанете в
SIGERIST STUDIO
9943 Jasper Ave. Edmonton

N. ROMANIUK
Адвокат і Нотар
Телефони:
Офісу 26629; Рез. 82705
304 McLeod Bldg., Edmonton

G. H. VanAllen & Co.
G. H. VANALLEN, K.C.
C. CLEMENT, L.L.B.
Адвокати
2 National Trust Building,
Edmonton, Alta.
Phone [illegible]

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Harvie, Bury & Yanda
Полагоджує всякі судові справи, як цивільні, кримінальні і т.д. Пишіть по українськи.
202 Bank of Toronto Bldg.
Phone 22115 EDMONTON

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
Др. В. С. НЕВЧАС
ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР
Тел. Офісу 23132 — Рез. 24504
Suite 4, Bradburn-Thomson Blk.
10180—101st Street, Edmonton.

Український Лікар
Др. ОСИП МЕГАС
KITCHEN BLOCK, Room 201
Phone 24648
10164a—101st Street
EDMONTON ALBERTA

Hotel York
Передше National Hotel
10401 - 96th STREET, EDMONTON, ALBERTA
Телефон 25263

Якщо ви в Едмонтові, загостіть до нашого готелю, а будете чутися як вдома.

МАЄМО ДО ВИНАЙМУ НА ДНІ, ТИЖНІ АБО МІСЯЦІ ВИГІДНІ, ЧИСТІ, МОДЕРНО ВИКІНЧЕНІ, ДОБРЕ ОСВІТЛЕНІ Й ОГРІТІ КІМНАТИ, З ВОДОЮ ТА ДЗВІНКОМ, ВКЛЮЧАЮЧИ КУПІЛЬ.

Телефон до всіх частей міста безплатно. Почекальня з прекрасними декораціями і радіом для вашої вигоди.

Перевіз автом від стації до готелю і впротивну сторону даром.

ЦІНИ ЗА КІМНАТИ УМІРКОВАНІ, ВІД 50Ц. ВГОРУ.

Услуга першорядна і ввічлива.

За повне вдоволення ручить

РОМАН Р. СТОЙКО, Властитель.

Недогляд то Марнотравство

Може Ваш водомір числить більше. Може Ваш форнес не впорядку і марнує опал — покличте нас, — ми оглянемо все задармо.

УКЛАДАЄМО ФОРНЕСА, ВОДОПРОВОДИ, ГАЗОВІ І ПАРОВІ ОГРІВАННЯ.

Ross Plumbing & Heating Co.
10322 - 96th STREET EDMONTON, ALBERTA
Telephone 26721
N. SPACHINSKY, Mgr.

Картка Замовлення

Висилаючи передплату на "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" виповніть сю картку і вашліть до Адміністрації

THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street -:- Edmonton, Alta.

Посилаю .... як передплату за

"ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" на .... рік. (пів-рік)

Часопис прошу висилати на адресу

Імя і назвиско ....

Почта ...., Провінція ....

Телефон Офісу 24416

Др. І. Верхомин
ЛІКАР - ХІРУРГ
Тел. Резиденції 73158
Електро-Терапія
Christie Grant Block,

Др. Ф. Говда
ДЕНТИСТ
Тел. Резиденції 23219
Edmonton, Alberta

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
The Farmers' Voice

Часопис Присвячений Фармерським та Робітничим Справам

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
Виходить що два тижні, кождого 10-го і 25-го дня в місяці.
Передплата виносить на рік $1.00, на півріка 50ц.
10336 — 96-та вулиця,
Едмонтон, Алберта.

THE FARMERS' VOICE
Ukrainian Semi-Monthly
Published on the 10th and 25th day of each month.
10336—96th Street
Edmonton, Alberta.
Phone 24771

РІК III. ЧИСЛО 1. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 5-го СІЧНЯ, 1934. EDMONTON, ALBERTA, JANUARY 5th, 1934. No. 1. VOL. III.

З Нагоди Різдва й Нового Року Видавці "Фармерського Голосу" бажають Усім Своїм Передплатникам, Читачам, Прихильникам, Однодумцям і Всьому Українському Народові на Іміграції і Рідних Землях

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

та висловлюють надію, що з днем Різдва зродиться у нас постанова до створення на рідних землях — своєї незалежної української держави! Хай з Новим Роком обновиться у нас Канадійських Українців щире й рішуче завзяття до створення своєї окремої Фармерсько-Робітничої Організації!

Ком. Інтернаціонал Остерігає Перед Неминучою Війною

МОСКВА, 4 січня.— Екзекутивний Комітет Комуністичного Інтернаціоналу видав минулого четверга осторогу, що небезпека війни в Европі і на Далекім Сході збільшається кожного дня й що до війни пруть не лише Японці й Німці але теж британські й американські "імперіялістичні системи". Стаття в урядовій "Правді" підчеркує, що "японська мілітарна кліка старається дійти до порозуміння з німецькими імперіялістами, щоби спровокувати війну проти Совітського Союзу на сході й заході.

ВИРОК У СПРАВІ ПІДПАЛУ НІМЕЦЬКОГО РАЙХСТАГУ

ЛАЙПЦІГ.— Тутешній суд видав вирок у справі підпалу німецького парляменту, яким засуджено на смерть через відрубання голови Марінуса Ван Дер Любе, Голяндця, який сам признався, що підпалив райхстаг. Провідника німецьких комуністів Торглера та трьох Болгарів увільнено цілком від закиду підпалу парляменту. Проти Торглера має бути внесене друге обжалування за державну зраду або, коли й воно недопише, тоді його замкнуть у концентраційнім таборі. Трьох увільнених Болгарів Дімітрова, Танева й Попова мають депортувати з Німеччини. У присуді сказано теж, що за пожар завинили комуністи й що обвинувачення в цьому злочині "наців" — неоправдане.

РУСНАК УВІЛЬНЕНИЙ НА ОСНОВІ ЗАВІЩЕНОГО ВИРОКУ

СМОКИ ЛЕЙК.— Юрко Руснак, який недавно намагався поповнити самогубство й про якого була довша згадка у нашім часописі, вже подужав і вийшов зі шпиталю. Він ставав недавно перед поліційним суддею й той увільнив його на основі завішеного вироку на один рік.

АЛБЕРТІЙСЬКА ЛЕГІСЛЯТУРА ЗІЙДЕТЬСЯ 8 ЛЮТОГО,

Премієр Бравнлі оповістив, що албертійська легіслятура розпічне свої наради у четвер, 8 лютого, с. р. Згадану дату скликання сесії легіслятури назначено з огляду на те, щоби уможливити новообраному послови з Келгарі занятти місце у легіслятурі, у дні її отворення, та щоби міністер Рід і ще другий провінціональний міністер могли взяти участь в інтернаціональній конференції в Оттаві, яка розпічне свої наради 17-го січня, с.р.

Довгота сесії, відповідно до заяви премієра, буде правдоподібно така сама як минулого року або може навіть і коротша.

АМЕР. ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ НАКЛИКУЄ ДО БОЙКОТУ НІМЕЦЬКИХ ТОВАРІВ

ВАШИНГТОН.— Грін, президент Американської Федерації праці видав новий заклик до бойкотування німецьких товарів.

У тім заклику взивається зорганізованих робітників бойкотувати німецькі товари, поки німецький уряд не признасть робітникам повного права до організації та не заперестане переслідувати Жидів.

Апель каже, що бойкот може заставити німецький уряд змінити свою політику супроти робітничих уній.

МОСКОВСЬКІ БІЛЬШОВИКИ ЧИСТЯТЬ З УКРАЇНЦІВ УКРАЇНСЬКІ УСТАНОВИ

З Москви прийшли тепер нові подробиці про чистку українських установ на Україні з Українців. І так у наркомі освіти мали викрити тайну організацію. З установ викинули та потягнули до відвічальности 2,000 Українців. З вищих шкіл і інститутів викинули 300 професорів та 200 урядовців. У господарських кооперативних установах усунено около 3000 українських націоналістів, котрі, будучи у комуністичній партії мали проводити "сепарастичну", себто відокремлюючу від Москалів діяльність. Москаль Постишев, права рука Сталіна на Україні, заповів, що будуть провадити дальше енергійно чистку [illegible] Українцями.

Коли так дальше будуть чистити, то в компартії радянської України полишуться тільки самі Косьори, Постишеви, Шелехеси, одним словом: правдиві Москалі й Жиди й се буде зватися комуністичною партією України.

ПАВЛО МАЙДАНЮК ПОСТРІЛИВ ЖІНКУ Й СЕБЕ

У вівторок, 26. грудня, м. р. вечером, Павло Майданюк, віншовши несподівано до дому своєї жінки, з котрою від року був у сепарації, пострілив її у рамя, стріляв до двох знакомих своєї жінки, Луця Ґатрина й Івана Лемішки, а опісля стрілив до себе на вулиці у висок і повалився непритомний на землю. Його знайшла опісля поліція й відставила своїм амбулянсом до Роял Александра шпиталю. Видко, що покалічення не були смертельні, бо Майданюк жиє й коли подоровіє буде відповідати перед судом за намірене вбийство й самогубство. Причиною сього розпучливого вчинку Майданюка мали бути супружеські незгоди.

НАЗНАЧЕНО ЗІЗД КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Московський часопис "Правда", проголосив 12-ий зїзд КПУ на дня 18 січня, 1934. На сім зізді головну ролю буде грати поляк Косьор.

НА РІЗДВО

Немов далекий, гарний сон
Село ввижається мені,
Хати стоять в вінку сосон
І квіти на шибках вікон
Мороз малює чарівні.

Крізь квіти видно: білий стіл,
Родина при столі сидить,
В куті сніп хилиться у діл
І дідухом прикритий піл
І пісня гомонить.

Старинна пісня! Про похід
У невідомі краї
По шуби, золото і мід,—
Похід по славу, аж на схід
У теплі вирії.

Старинна пісня! Ніби дзвін
З забутих цвинтарів,
А в ній дивись, який розгін
Великий гін, тень аж над Дін
Окриленних мечів!

І щастя сміх і долі глум,
Розбурханих надій,
А в ній, чи чуєш?—грає шум
І гомін предковічних дум,
І зойк розбитих мрій.

Все, що нам снилося колись
У гордім слави сні,
Й пропало, ділося кудись,
Забулося, нараз — дивись!
Вертають нам пісні.

Велика пісня давніх днів,
Мов дзвони зпід могил,
Мов брязк окрилених мечів,
Мов предків зойк, мов крик дідів;
"Добудьте сил, бо Господь вість
Чи ще далекий день,
Що злий за злочин відповість,
Що згине кривда, щезне злість,
Настане правди день!"

Немов далекий, гарний сон
Село ввижається мені,
Хати стоять в вінку сосон,
І квіти на шибках вікон
Мороз малює чарівні."

Богдан Лепкий.

УМЕР НАГЛО УКРАЇНЕЦЬ З РЕДВОТЕР

Минулого вівтірка пополудні дістав в одній міським гросерії ній склепі серцевого атаку фармер з Редвотер, Петро Мальований і вмер у поліційнім амбулянсі, заки ще доїхав до Роял Александра шпиталю.

Мальований дістав серцевого атаку у часі розмови зі своїм приятелем, Василем Костюком й впав на землю. Про випадок повідомлено сейчас поліцію й вона занялась умираючим.

Син покійного В. П. Мальований і брат покійного Стефан Мальований, які були теж у місті, поробили приготовання до похорону покійника, одначе вперед має перевестися судове слідство, для стверджения причини смерти.

КОНСЕРВАТИСТИ СКЛИКУЮТЬ СВОЮ КОНВЕНЦІЮ

Дня 17 лютого відбудеться в Едмонтоні конвенція провінціональної консервативної партії, в якій візьме участь три сотки делегатів з усіх частей провінції. Конвенція має занятися обговоренням нової провінціональної плятформи та иншими справами, які відносяться до недалеких провінціональних виборів. Головою консервативної партії є посол Доггеи. Премієр Бенет мабуть не візьме участи у згаданій конвенції.

У ПОЛЬЩІ ЩОРАЗ МЕНШЕ КУРЯТЬ І ПЮТЬ

Цифри Інституту конюнктур і цін доказують, що у Польщі щораз менше пють і курять. У першому півроці 1932 р. продано тютюну за 277 мілiонів злотих, а в першому півроці 1933 р. лише за 194 міл. зл. Пиття упоюючих трунків у порівнанні з минулим роком зменшилося до половини.

СТАЛІН ВИХВАЛЮЄ КАПІТАЛІСТИЧНУ АМЕРИКУ

МОСКВА.— Сталін, генеральний секретар комуністичної партії, мав недавно розмову з Волтером Дюранті, кореспондентом часопису "Ді Ню Йорк Таймс". У тій розмові вихвалював він дуже капіталістичну Америку. Слуту "буржуазних акулів", як зовуть більшовики президента Рузвелта, назвав Сталін великим і відважним провідником і заявив, що під проводом сього президента Злучені Держави відносяться і виходять побідно з економічної кризи. Дальше сказав Сталін, що Злучені Держави довинні з більшим довірям відноситись до Совітів і удідити їм позичок, що вийде на користь як Злученим Державам так і Совітам. Сталін сказав дальше, що Совіти потребують грошей на закуп машин для добування золота. Вже тепер добувають Совіти золота у вартости понад 100 міл. рублів, тобто вдвоє більше як, за царських часів і тому будуть мати чим сплачувати свої довги.

Дальше заповів Сталін, що Совіти готові підпирати й Лігу Націй, як тільки вона буде старатися задержати світовий мир.

Сталін зазначив дальше, що Совіти зломили опір селянства, сколективізували села й навчили селянство комунізму. Побідивши селян, найбільших ворогів комунізму, більшовики вже нічого не бояться.

ЗАПИСАВ СТАЛІНОВИ Й РУЗВЕЛТОВИ ПО $1,000

ЛОС ЕНДЖЕЛС.—Помершй тут перед тижнем Л. Г. МекБорні записав у своїм тестаменті по $1,000 Сталінови й президентові Рузвелтові. Своїм дітям записав він лише по одному долярові кожному "задля причин їм найліпше звісних".

ДВА МОРДЕРСТВА В ЧАСІ АНГЛІЙСЬКИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ

В Едмонтоні й найближчій околиці згинуло в часі англійських Різдвяних Свят дві особи трагічною смертю. І так на фармі, 8 миль від міста, замордовано 24. грудня, Федька Фостія, що вернув, по дволітнім побуті у вязниці, до дому своєї жінки. Фостій мав розпочати сварку зі своєю жінкою, в часі якої ся послідня вдарила його залізною штабою по голові, внаслідок чого Фостій стратив притомність. Опісля підрізав хтось непритомному Фостієви горло кухонним ножем і він небавком по сім помер. Як підозрілих у замордованню Фостія арештовано спершу його жінку, а опісля найстаршого сина Василя, а також найстаршу дочку Аліцію.

Того самого дня Гіндус Маркос замордував у готелі Ст. Елмо Француза Бернатчі, перерізавши йому горло звичайним кишеньковим ножиком. Приводом до нападу Маркоса на Бернатчі була сварка за жінку, яку Маркос зневажав поганими словами, а в якої обороні станув Бернатчі.

Маркоса обжалувано за мордерство й він стане небаром перед судом суддів присяглих. Його переслухання відбулося минулого вівтірка у поліційнім суді.

УБИЛИ НОЖАМИ ВІРМЕНСЬКОГО АРХИЕПИСКОПА

НЮ ЙОРК.— На саме латинське Різдво убито в Ню Йорку у вірменській православній церкві в часі богослуження вірменського архиепископа Турияна. Заговірники закололи Турияна ножами в часі обходу у церкві. Причиною жахливого вбивства були політичні невгодини серед вірменської іміграції. Замордований архиепископ був сторонником московських більшовиків і вповні годився на більшовицьку окупацію Вірменії. Коли його запрошено на вірменське свято на Світовій Виставці у Шикаго, Туріян, заки зачав промовляти, зажадав скинення прапора національної вірменської республики та вивішення червоного більшовицького прапора, яким Москва обдарила нібито вільну соціялістичну вірменську республику. Через те саме зненавиділа Турияна вірменська революційна організація Ташнаг, що бореться з Турками й більшовиками за визволення Вірменії. Нюйорська поліція арештувала 5 членів Ташнагу, що були у церкві в часі замордування Турияна.

ЗМЕНШАТЬ ЧИСЛО ПОСЛІВ У ЛЕГІСЛЯТУРІ

Число послів в албертійськім соймі зменшать в часі теперішньої сесії з 63 на 50 або 45. На таке зменшення погодились вже всі три партії, тому ухвалення дотичного закону є запевнене.

Московські Більшовики Винищать Рештки Селянства

БЕРЛІН. — Українська Пресова Служба подає за німецьким часописом "Рігаше Рундшав", що у програмі нарад комуністичної партії в Москві, які відбудуться у січні с. р. стоїть на першім плані питання винищення решток селянства у цілому Радянському Союзі.

У Радянському Союзі є ще до тепер 7 мілiонів самостійних селян-рільників, яким більшовики дозволили управляти ріллю на власну руку. Їх називають куркулями, себто багачами й їх страшно переслідують московські більшовики-комуністи.

Ті останки селян винищать більшовики у той спосіб, що відберуть їм землю й увесь їх доробок, а їх самих вишлють на поселення на Сибір. Таке висилання на Сибір, в умовинах життя, заведених більшовиками, означає нічого иншого як фізичне винищення селянства, бо з виселених селян напевне яких 90 відсотків вигине з голоду. Се виселення буде відноситися головно до українських селян, яких виселять з їх прадідних земель і загонять на Сибір, а землі їх віддадуть Москалям або Жидам. На згаданих вище нарадах будуть теж обговорювати діяльність Організації Українських Націоналістів на Україні, яка прибирає щораз ширші розміри.

КОМУНІСТ ХОЧЕ КАНДИДУВАТИ НА ПОСЛА

КЕЛГАРІ.— Джан Соливен, комуніст заявив, що хоче кандидувати на посла у Келгарах при виборах, які відбудуться дня 15. січня, с. р. Крім нього кандидують ще при тихже виборах ліберал Геррі Росс і мисс Амелія Торнер, членкиня Федерації Кооперативної Господарки.

АМБАСАДОР БУЛИТ ПЕРЕЧИТЬ

ПАРИЖ. — Американський амбасадор до Совітів, В Булит, в переїзді до Америки відповів на запит репортерам газет, що це неправда, що Злучені Держави заключають зі Совітами договір у справі спільного поступовання на Тихім Океані.

Отсим повідомляємо наших Читачів і Передплатників, що кампанія за приєднанням більшого числа читачів для "Фармерського Голосу" продовжається ще на два місяці, січень і лютий. Діється се тому, що в часі попередніх двох місяців внаслідок поганої погоди, спочатку відлиги а опісля наглих сильних морозів доступ до почтових урядів через злі дороги й вибої був утруднений, а частинно неможливий і тому мало хто одержував на час наш часопис і не знав про нашу оферту.

АДМІНІСТРАЦІЯ "Ф. Г."

Найкращим Різдвяним Дарунком Для "Фармерського Голосу" Буде Ваша Передплата!

Др. Волод. Левицький.

Дещо про Походження Коляд і Щедрівок

Наші первісні коляди — це витвір передхристіянської обрядовости і релігійности. У часі зимового пересилення в природі, коли темні сили (германські нібелюнги, себто — Ді Крефте дес Небелс — сили мраки) осягнули свою найбільшу енергію, тоді саме зачалося також їх пораження: народився бог світла, Сонце Ясненьке, що мав воскресити світ до нового життя й переломити лукаву темряву. Темні, стрибожі сили, не могли стерти цього бога, подателя всього життя, не могли спинити його різдва, і тому сприсяглися його колись таки вбити (скажім по понтійському — на хрест розпняти, або як в германськім переданні: спрятати Зігфріда). На честь різдва цього світлого бога, незнаного врештою й непризнаного у семітських племен, обходилося у всіх арійських народів велике свято, в якому брали участь не лише живі, але й померші.

Як виглядав цей релігійний обряд — не знаємо; старі християнські місіонарі згадують про гульбу, танець і бісовські пісні. До останків, перенятих християнством належать: дідух, сніп, кутя, та дванацять щедрих страв. Мабуть сюди треба врахувати і вертепні вистави та обходи з козою; сюди належать також коляди, злучені зі скоромохними представленнями й релігійним танком. Грецький Бакхус, котрого шутливе життя оспівували гуляки з цапом (козою), перебирані в цапові шуби — це був класичний, на европейській культурі слідний відгук первісно-арійського загального обряду; він іще досі в народі відомий з назви; у нас кажуть "справляти бакуса", на мазурщині — ходять перебирані "бекуси" по домах, це саме подибується й у західних т. зв. фашінгах, на яких головним героєм є кльовн, арлєкін, гансвурст, наш Гриць Мазниця, а довкола котрого групуються всі шутки і насмішки. Відома в нас загально з такої основи парафраза (перерібка) коляди, або первооснова коляди: "Предвічний, з хмари обірвався, впав на лід тай і заломався, і т.д.".

Побіч весело-шутливої части було торжественне славословіє жерців і священиків, якими в нас були беси, від них отже взялася християнська назва "бісів" і "бісовських співів". Останки таких бесівських співів маємо у наших щедрівках, яких зміст релігійно-поганський дещо злагіднено й змінено так, щоби він не разив християнських почувань. Місце поганських божих осіб займив "панич Івасенько", "Маруся", "Василейко" — що пішов косити раненько та інші. У цій перерібці щедрівки сталися для церкви нешкідливі (подібно як весняні гаївки), з головного свята різдва пересунено їх на щедрий вечір і так вони переходили з уст до уст і збереглися аж до наших часів.

Іншу ділянку репрезентують самі коляди. Назва їх досі ще не пояснена: одні хотять бачити в них пісні на честь лади, богині семейного огнища, матері Сонця ясного, отже 'ко-лади', інші беруться в назві бачити латинські "календе", не думаючи при тім, що латинська назва може так само бути перенята, як "склявус" від славян, (котрі достарчали Римлянам найбільше рабів, у неволю — ясир переведених). Ці пісні визначалися глибокою релігійністю й чистотою почувань, становили отже найбільший скарб народу.

Зрозуміло це християнство й старалося їх використати для своїх місійних цілей. А тому або лише дещо їх змінило й залишило (сюди належить наше "Согласно співайте"), або прийняло лише напів і під цей староповганський напів підложило нові християнські слова; нарід привязаний до напіву переймав мимоволі нові слова, а з ними й нову віру. Повторилося отже в пісні те саме явище, яке мало місце і в самих місцях молитов; давні поганські гаї перемінено на християнські площі, замісць поганських святинь поставлено там християнські каплиці, церкви, знаки. Нарід, що привик був ходити сюди молитися до своїх поганських ідолів, стихійно зачав християнізуватися. Отже злялося старе первісне, поганство непомітно з християнством і таким чином повстала нова, а прецінь стара віра, яка нераз іще виявляла свої передхристиянські черти і за що її не раз називали "двоєвірям". Коли маємо бути щирими й отвертими, то мусимо собі це усвідомити і ствердити, йдучи за виводами польського ученого Зелінського (Юдаїзм, гелєнізм і християнство), що сьогоднішне наше християнство є лише штучно й неприродно склеєне зі семітським світоглядом і жидівським старим завітом! На ділі воно не має з нами нічого спільного, є чисто-арійською появою і не дасться ані до світогляду, ані до теольогії семітської ніяк натягнути.

РІЗДВО У ВИФЛЕЄМІ

Мало хто з нас уявляє собі нинішний Вифлеєм саме в ту ніч, коли святкує спомин його великої святої ночі. У Святій Землі Святий Вечір має зовсім інший вигляд як скрізь поза нею. Там це не є родинне свято з осяйною ялинкою, столом прибраним до вечері і з щедрими дарунками.

У церкві Народин Христа, місці, де родився Христос відправляють у Вифлеємі три ріжні богослужения, три ріжні обряди: римо-католики, православні та вірмени. Кожний обряд в інший день, згідно із обчисленнями свого календаря, що визначує день народин Христа. Римо-католики Різдво святкують 24-го грудня. Зараз по... дні патріярх із своєю дружиною іде із Єрусалиму у Вифлеєм. Нині їде туди — 10 кл.! — не чим іншим як автом. В автах усі інші духовні. По боках охоронна сторожа поліції, в параді. У Вифлеємі зустрічають їх усі дзвони. Населення в шпалірах пригладається віздові.

Північне богослужения відправляють не в самій Церкві Народин Христа, а поруч у церкві Францішканців. Богослужения кінчиться 2 год. у ночі. Тоді обносять довкола церкви воскову подобу дитяти Христа і кладуть її в мармурових яслах, на тому місці, де колись мали стояти дійсні ясла вбогої стайни.

Церков Народин Христа є похмурою будівлею, яку окружають мури трьох манастирів: латинського, грецького та вірменського. Церков подобає на твердиню. Вона побудована в 330 р. Константином над т. зв. печерою, де вродився Христос. Її перебудовували стільки разів, що навряд, чи лишився який камінь із первісних підвалин. Крім цього війни нищили її чимало разів. Нині весь комплекс будинків приналежних до неї поділений на три обряди. Також копти та яковити мають свій вівтар у середині. Вся церква поділена, мов географічна карта після Версаю, на території ріжних обрядів, які невтомно воюють за краще місце і більші права в ній.

Різдво по східному обряді 6-го січня є найвеличніше. У північній частині хору стоїть престол для патріярха, праворуч нього сидить губернатор Єрусалиму, в уніформах напроти нього консулі православних держав. Парами входять священики, що беруть участь у богослуженню. Праворуч архимандрити, у чорному із свічки хрестом на грудях, ліворуч звичайні черці. Перед вівтарем кожна пара паде навколішки, потім ще раз перед архиєреєм, що стоїть праворуч престола. Вони цілують йому руку по черзі і прохають дозволу взяти участь у богослуженні. Коли літургія доходить до місця "вхоху" через великі ворота виходить патріярх, повагом, увесь у білині та золоті. Він іде до престола. Тоді починається дійсне богослуження. Його верхом є момент, коли духовенство та офіціяльні гості сходять до підземельної каплиці "Народин". Вони сходять вузенькими, ховзькими східцями, держучи в руці свічки.

Свято кінчиться потрійним обходом довкола церкви в нутрі. Напереді хоругви та свічки, потім епископи і у двох рядах священики; на кінці патріярх, що благословить вірних. Освічені чудові лямпи, уверх іде запах найкращого кадила, лунає чудовий хор. І свято кінчиться дуже дивним епізодом, який не повторяється ніде в іншій церкві у світі: до грецьких мельодійних згуків вдирається страшно дисгармонійний крикливий спів єгипетських коптів, а до них ще третій мотив: сирійський хор яковитів. Кожний із тих обрядів відправляє тоді богослужения при своїм вівтарі. У церкві хаос. Юрба пхнеться в такім натовпі, що ніяка сторожа не в силі вдержати ладу. Але всі пісні зливаються в один гимн, раз тужливий, раз повний екстази, що є молитвою до того самого Бога.

В. ПОСТРИГАЧ.

Різдвяний Дзвін

Летить мов срібний пух сніжок
Із зоряних краін,
Так тихо, легко... В долині
Немов говорить дзвін:

"Радій! Радій! В цей день колись
Месія в світ зійшов,
Що згоду сіяв у серцях
І братнюю любов.

"Що згоду сіяв у серцях,
Хотів, щоб царив мир,
"Щоб, посварившись, брата брат
Не дав вовкам на жир;

"Щоб посварившись, брату брат
Прощав обиду, гнів
Та щоб до спільної мети
Все згідно з ним стремів!

Так дзвонить десь далеко дзвін
Несеться звук в простір
І в душу нищечком крадесь
Немов страшливий докір

І ставить твому серцеві
Питання раз - враз
"Невже Месії добрих слів
Ніхто не слуха в вас?!"

Спізнений Новий Рік

(За Йосифом Томасом)

У східних країнах Новий Рік є рухомий та приноровлюється до руху сонця й місяця. Тузем-ці, здані на полеву працю, освідомили собі, що сонце на весну приближується, осягає в літі найбільшу теплоту, а в осени тратить її. Далі, що рано зявляється на сході, щоби вечером зайти на заході. Коли це пізнали, зрозуміли, що є щось спільного між сходом, ранком і весною, подібно як між заходом, вечером і осінню. Південь означав для них полудне і літо, північ, ніч і зиму. Зміни місяця зявлялися на заході та були в звязку з ніччю.

В Індо-Китаю вживають китайського календаря, який оснований на тих обявах. Новий Рік є рухомий та припадає на той день, коли сонце вступає у знак Риби, що буває між 20. січня та 19. лютого. Тому Анаміти святкують "Маланки" двічі, раз останнього дня грудня разом з чужинцями, які їм за цю уважливість відплачуються тричі при кінці їх року. В тропікальних околицях витають радо кожне свято, яке перериває буденну нудьгу, та дає нагоду замкнути крамниці й уряди.

За мого побуту в Індо-Китаю анамітський Новий Рік починався 2. лютого. Три дні святкували ми "Маланки", свято Нового Року тревас також три дні, в заможних родинах іще довше. Більшість Анамітів і Китайців у Сайгоні зачинила свої крамниці й чужинці були з ними солідарні, що в інших справах не буває. Державні уряди були зачинені, часописи не виходили в ті дні, не було теж можна післати листа. Лише Індійці сиділи як звичайно при пультах своїх крамничок між харчами та були вдоволені, що заробляють більше ніж звичайно. Бо Анаміти й чужинці, що звичайно купували в крамницях своїх земляків, купували сьогодні в них.

З початком лютого зимове веремя було в повному розвитку, що значило, що від ранку до вечора було страшно горячо. Воно знесилювало та нищило в зародку охоту до якоїнебудь праці. Одначе веремя було багато зносніше, між літом. Вулиці були висохлі, а прохожі скривалися в вузку смугу тіни, що її кидали доми. Лише на терасі готелю "Континенталь" було життя, де анамітські хлопці в білих одягах і босі розносили холодне пиво, ріжки (печиво) та содову воду або ко-игат, як називають коняк.

Я будби вже покинув Сайгон, будби поїхав далі на північ до Камбоджі до руїн славної святині в Ангкорі, та мене здержало свято Нового Року, що є в Індо-Китаю найбільшим святом. Китайці й Анаміти прославляли це свято разом. Їх доми були прикрашені прапорами та прозірними, пестро мальованими ліхтарнями. На домах і крамницях Анамітів мали французькі прапори, а Китайці повивішували китайські революційні прапори з білим колесом на синьому полі.

Тузамці та Китайці стріляли з ракет, а до найбільшого гуку прийшло вечером. Стріли чути було без упину, патрони вибухали під колесами трамваїв, ракети літали у воздусі, а під ногами прохожих скакали запалені жабки. Діти й дорослі брали участь у тих веселощах, а французькі поліцаї нікому не перепиняли в радощах. Лише вогневі сторожі були на вготівлі, а подеколи озивалися дзвінки сикавок, що їхали на передмістя гасити вогонь, де заблукавша ракета запалила хатя туземіців.

Недалеко Сайгону є Холо. Оба міста получені трамваєм. У Холо живуть майже виключно Китайці, які тут багатіють на торговлі рижом. Мають вони тут гарні доми, клюби. Славлять тут Новий Рік іще гучніше ніж у головнім місті. Вулицями проходив довгий похід. Численні учасники походу мали маски зміїв і демонів. Духовників несли у лєктиках (носилках) перед ними й за ними йшли музики з сопілками, бубнами, гонгами, пестрими лямпіонами, що погойдувалися на бамбусових тичках, ракети вибухали під ногами прохожих. Головним предметом походу був полотняний, пестро помальований змій, довгий може вісім метрів. Несли його хлопці, сховані у його тілі. Змій танцював, вився, світив очима, завдавав жаху, а глядачі на вулицях і в вікнах домів кричали з радости.

На домах висіли довгі стяжки червоного паперу, а на них були золотими буквами виписані приповідки, що пригадували зміну року та бажання щастя. Червоний колір приносить щасливу долю; штучні вогні, ракети пригадують злих духів.

Свято Нового Року, або "тет", як звуть його Анаміти, не має собі подібного в інших країнах. Новий Рік розвеселює серця Анамітів і Китайців. Вони вже довго наперед радіють рижовим вином, опієм, походами. Одні сподіваються, що їм довжники того дня вернуть позичені гроші, інші заставляють або продають, чого можуть позбутися, щоби Новий Рік гідно відсвяткувати. Не шкодить, що нераз на це підуть гроші, заощаджені за ввесь рік.

Свято "тет" треба прославити згідно з давним звичаєм, який приписує релігія, а має символічне значіння. Сім днів наперед Анаміти застромлюють перед хатою бамбусову тичку, прикрашену когутячим пірям, щоби душі предків і добрі духи пізнали їх дім. На даху прикріплюють вязку листя, яке проганяє злих духів. Сім днів чистять хату, опорядковують посудину та домашній престол, або впорядковують гроби предків, які є на їх рижових полях.

Двацять четвертий день останнього місяця в році Онь Тао або добрий дух кухні покидає хату і відходить кудись до вищих сфер, щоби господареви небес здати звіт, як супроти нього поводилися члени родини, в яких домі він був замешкав. Той добрий дух домашнього вогнища, для якого ввесь рік безупинно вдержують вогонь, дістав при кінці року щось наче "різдвяну відпустку" на десять днів і вертається знову четвертого дня першого місяця нового року. Вся родина приймає його та витає з великими почестями, щоби був добрий та не жалував за небом.

Онь Тао є сторожем дому, а також наглядає, щоби члени родини поводилися гідно, тому всі стараються здобути його прихильність. Коли дух цей задоволений, щастя та вдоволення панують увесь рік у хаті. Цей звичай мати в хаті доброго духа та нічим його не образити має велике значіння для домашнього життя та спокою в родині. Також у кухні, де живе Онь Тао, заборонено зчиняти крики, плакати, співати, тому жінки йдуть радше полагоджувати суперечки перед хату, щоби не настроїти проти себе Онь Тао. А чоловіки мають дома святий спокій.

Відізд доброго духа кухні на "різдвяну відпустку" є великим святом. Щоби йому влекшити дорогу, члени родини купують рибу, рака або найчастіше коня з червоного паперу та спалюють його вечером. Попіл розсипають у повітря, щоби дух міг поїхати до неба на коні, рибі або раку. Жінки варять йому на дорогу рижу, а чоловіки купують йому гроші з срібного або золотого паперу. Все те кладуть вечером на домашній престол, кланяються та розлучаються з кухонним духом, дякуючи йому за приязнь, яку їм виявляв минулого року. Ті річи, що кладуть на престол, також палять, щоби їх дух знайшов у воздусі.

Новий Рік в Індокитаю не зачинається опівночі, як це є в інших краях, лише кожна родина зачинає його коли сама хоче, між 18. і 22. годиною, так, що застромлює перед хатою бамбусову тичку. На тичці причіпляє кошик з харчами, з бетелевим листям, арековими горішками та трохи гашеного вапна. Таку мішанину Анаміти дуже радо жують, тому то на Новий Рік приносять також її в жертву духови на тичці перед хатою. Дух пильнує городу та входу до хати. Ця тичка помагає теж душам покійних членів родини знайти дорогу до своєї колишньої хати, коли на Новий Рік приходять у відвідини.

Головна увага звернена на домашній престол, який мусить бути в кожній анамітській родині. Ввесь рік стоять на ньому таблички з іменами померших предків; їх добрі діла записані тут і безперервно горять тут пахучі прутики. Релігія Анамітів основується на почитанні предків. Тому Анаміти й Китайці стараються мати сина або кілька синів, які постепенно все своє життя шанувалиб память батьків, покланялися табличці з їх іменами на домашнім престолі, а на Новий Рік щоби прилагоджували добрі страви їх душам і щоби доглядали їх гробів. У цьому теж можна добачувати причину, чому Анам, головнож Китай такі перелюднені. Є то поправді дуже розумний закон, який запевняє народови безперервне життя та охороняє його перед вимертям.

На Новий Рік на домашньому престолі накладають багато тісточок із рижової муки, печене мясо, опій, бетель, рижове вино та наслідування грошей із золотого паперу. Біля страв горять пахучі прутики, а в вазах є помаранчеві цвіти.

Батько родини або по його смерти найстарший син підходить до престола, а інші члени родини збираються вколо. Вісім разів клякають перед престолом доброго духа кухні, потім чотири рази перед престолом предків. Батько при цьому говорить молитву, в якій здоровить предків, згадує, що зацвіли бресквині та помаранчеві дерева, які є передвісниками наступаючої весни, а гук тріскаючих ракет каже сподіватися родичам, що їм народиться сини. Коли їмо овочі, — каже батько в молитві — маємо спогадати тих, що ті дерева садили. Тому просить душі предків на новорічний пир і обіцює гроші зі золотого паперу, пахучі прутики та чашечку рижового вина. Хай гора грошей засипле родину, хай всі вітки роду множаться та ростуть. Хай нам народиться стільки дітей, як мурашок у муравлиці.

На це останнє бажання можуть позволити собі лише Анаміти, що живуть у багатій тропікальній країні.

Страви в жертву приносять через три дні Нового Року: душі предків і добрі духи вдоволяються "нюханням" добрих страв, а члени родини зїдять їх.

Першого дня Нового Року батьки замикаються дома й не виходять, хіба лише на обрядові відвідини до свояків і знайомих. В таку гостину йдуть чоловіки та жінки, що окремо бажають щасливого нового року. Зате взаїмно їх гостять чаєм, конфітурами, мороженим і цукорками.

На Новий Рік своякам та знайомим дають собі дарунки; сподіваються, що рік так початий у добробуті принесе подостатком усього, бож давати та приймати дарунки можуть лише ті, що живуть у добрі. Дістати дар значить збагатитися, а дати щось значить, що на добре ведеться. Новорічний дарунок, на думку Анамітів, не є лише символом або проявом чемности, але справжньою формою добробуту. Рижові тісточка, які спекли при кінці старого року, їдять щойно з початком нового року, щоби наче принесли добробут із минулого року до нового. Колиж свояки та знакомі пішлють їх собі разом, хочуть тим сказати, що в минулому році мали більше ніж потребували та що їм на найближчий рік також заповідаєть ся достаток усього.

Анаміти вяжуть перехід до нового року з ріжними повірями в родинним і торговельним житті. Залежить багато на цьому, кого першого стрінуть на дорозі в день Нового Року. Перший, хто відвідає їх, повинен бути з доброї, багатої родини; перший покупець у торговлі повинен зробити щасливий початок. Торговці, як перший раз після Нового Року відчиняють крамницю, продають крам дешевше, навіть продадуть зі стратою, ніж допустилиби до того, щоби хтось відійшов, нічого не купивши. Тому то тузємці дуже торгуються у той день.

На Новий Рік змінюється в Індо-Китаю річна періода й настає весна. На наводнених полях садять риж; арекові й кокосові пальми ждуть першого дощу, які тепер приходять. Врода та життя всієї країни залежить від того, яке веремя принесе Новий Рік і на цьому саме основується значіння свята, яким витають його прихід.

Книги — морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна,
Той хоч і труду мав досить,
Дивнії перли виносить.

Іван Франко.

ПОШИРЮЙТЕ "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС", ЩОБ НАХОДИВСЯ В КОЖДІЙ ХАТІ!

ДРУКАРНЯ
Івана Солянича

У ВСІХ ДРУКАРСЬКИХ СПРАВАХ УДАВАЙТЕСЯ ДО НАС.

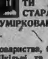

ВИКОНУЄ ВСЯКІ ДРУКАРСЬКІ РОБОТИ ДУЖЕ СТАРАННО І ПО УМІРКОВАНИХ ЦІНАХ.

Товариства, Секретарі Шкільні та Муніципальні, Міські Управи і Бизнесмени повинні удаватися зі всякими роботами до друкарні Івана Солянича, де дістануть добру роботу та скору услугу.

ТИСЯЧІ ОСІБ ВДОВОЛЕНІ НАШОЮ РОБОТОЮ, І МИ СВЯТО ВІРИМО, ЩО ВАС ВДОВОЛИМО ТАКОЖ.

Alberta Printing Co.
10336 - 96th STREET EDMONTON, ALBERTA

Настане Час

Настане час, ударить дзвін,
На бій скликати буде він;
І знов прокинуться раби
На згуки дзвона до борні.

Ланци кайданів розірвуть,
І в руки гострий меч візьмуть,
І буде в них одна мета:
Це вільна воленька свята.

Підуть по крови й кістках
З мечем за нею у руках;
Щоб відплатить за гніт важкий,
Підуть в останній смертній бій.

Настане час, ударить дзвін,
І на молитву скличе він,
Щоби молилися вільні
У своїй рідній стороні.

П. Т.

АНТІВ ЧЕХОВ.

На Маланки

Старенька бабуся ворожить підстаркуватому інтендантови.

—Дорога — каже бабуся. Яка?

Бабуся показує рукою на північ. Підстаркуватий інтендент блідне.

—Ви їдете — додає бабуся, — а на колінах маєте мішок грошей.

Лице підстаркуватого інтендента розясниться.

* * *

Службовець сидить при столі та при світлі двох свічок вдивляється в зеркало. Вгадує, якого росту, коліру та темпераменту буде його новий, неіменований ще досі, начальник. Вдивляється в те зеркало годину, дві три... Мигають йому поперед очі зірки, скачуть паночки, а начальника як нема, так нема! Нічого не видати; ні начальників, ні службовців. Минають чотири години, пять... аж спирикрилося йому ждати на нового начальника. Встав, махнув рукою та зітхнув.

—Видно, не обсадять його місця! — каже сам до себе. — А то не добре. Нема нічого гіршого як інтеррегнум. (Час, коли в державі нема короля).

—Панночка стоїть на подвірю за ворітьми та жде на прохожого. Мусить довідатися, як буде на імя її будучому чоловікови. Хтось надходить. Панночка скоро відчиняє хвіртку та питається:

—Як вам на імя?

У відповідь на запит чує рик і крізь відхилену хвіртку бачить велику темну голову. На голові роги...:

—Може й так — каже панночка — ріжниться лише устами.

—Редактор щоденника старається виворожити долю своєї дитини.

—Дайте спокій! — радять йому. — Хочеться теж вам денервуватись. Киньте це!

Редактор не слухає і вдивляється в густі фуси кави...

—Рисунків багато — каже редактор. — Та чорт їх там знає... Це рукавички. Це — похоже на їжака.... А ту знову ніс... Як мого Макара... О, геля... Нічого не розумію!

—Докторова ворожить собі перед зеркалом і бачить... домовина.

—Одно з двох — думає. — Або хтось помре, або мій чоловік матиме цього року багато роботи.

Г. ХР. АНДЕРЗЕН.

Дівчинка з Сірничками

Було се останнього вечера старого року — в Маланчин вечір. На дворі царила студінь. Сніг падав великими платками; сумерк обгортав світ темним покривалом. Улицею міста йшла маленька дівчинка. Вітер іграв її золотим волосячком, а босі ноженята ступали по ожеледі, або по кістки западали в сніг. У запаснику мала вона кільканацять коробочок сірників, а одну коробочку держала в руці. Нині не продала вона ще ні одної і ніхто сьогодні не обдарував її ні одним центом милостині. Бідна дівчинка голодна, перемерзла й утомлена йшла вперед себе, оглядаючися тривожно. Сніг своїми платками вкривав її волосся, а студінь проймала її тіло дрижжю. Всі вікна по хатах були ярко освітлені, а на вулиці чути було запах свіженького печива. Дим із комінів стелився високо понад дахами. Дівчина погадала собі як то мило й тепленько мусить там бути усім тим дітям, що мають маму, достатки й тиху рідну хатинку!

Утомлена присіла у темнім куточку між двома каменицями, загорнувши під себе перемерзлі ноженята. Студінь пройняла її чимраз більше. До хати вона не мала по що вертати. Там недобрий вітчим вибив би її, бож сьогодні вона нічого не вторгувала, ні одного грошика не заробила. А й у їх хаті було так само студено. Вони мешкали високо на піддашу, а крізь тонкі стіни вдирався мороз і вітер усіми шпарами, хоч вони були позатикані шматками або соломою.

Ах — мати тепер тут огонь! Загріти при ньому скостенілі від зимна руки! Одна сірничка моглаби її троха огріти! Виняла одну і засвітила. Сірничка горіла якоюсь дивною, ясною полумінню немов маленька свічечка.

Дівчині здавалося, що вона сидить біля великої кафлевої печі, звідки розходилося розкішне тепло. Вже хотіла витягнути зпід себе ноженята, щоб їх розгріти — аж тут раптом світло загасло, а вона опинилася в темряві улиці з недогарком у руці. Засвітила другу. Освічена стіна камениці стала прозора мов скло. І от бачить вона в середині комнати гарно заставлений стіл, а на нім печену гусочку, булочки й всякі інші присмаки. А що найважніше, що гуска в тій хвилі ворухнулася, скочила з полумиска й пустилася бігти просто до дівчинки. Коли вона хотіла вже досягнути рукою — згасла сірничка.

Дівчинка засвітила третю. Тепер сидить вона під прегарно устроєною ялинкою. Золоті оріхи й яблучка звисають над її головою, тисячі дрібних свічечок горить між зеленими вітками, а прегарні лялечки й пацяцьки витягають до неї руки. Дівчинка забажала досягнути бодай одну таку свічечку, та вони здіймалися чимраз вище — а вкінці вона узріла, що се були звізди. А тій хвилі одна з них упала. Хтось умирає — прошепотіла до себе дівчинка, нагадуючи собі слова небіжки бабуні, одинокої особи, що її любила. Бабуня все казала:— Коли звізда паде, відходить чиясь душа до Бога!

Дівчина знов засвітила сірничку, а в її світлі узріла свою бабуню, що до неї солодко усміхалася.

Бабусю! — закликала сердечно дівчинка — візьми мене до себе! Я знаю, що зникнеш мені, як тільки згасне світло! — І вона безупинно запалювала одну сірничку по другій, бажаючи сим способом задержати образ дорогої бабуні якнайдовше. Світляна постать бабуні ставала чимраз виразніша, чимраз збільшалася знимаючися вгору. Вона взяла на руки малу дівчинку, притулила її до себе й понеслася високо понад хмари, понад звізди — аж перед золотий престіл Всевишнього, де царить вічне світло й тепло.

Вранці під муром каменниці найдено маленьку дівчинку, що притулена до муру — лежала замерзла. На її синіх усточках дрожав завмерлий блаженний усміх. У сильно затуленій ручці держала порожну коробку, а в другій недопалену сірничку. Люде, що туди переходили, кивали сумно головами, а деякі казали:— Певно хотіла загрітися! А ніхто з них не знав, які чудові образи, бачила вона у світлі сих сірничок, і який чудовий Новий Рік засіяв для неї там десь високо в царстві звізд.

У Столітти Уродин О. Ю. Федьковича

Гуцули се одно зі стільки ріжних племен українського народу, яке замешкує чарівні околиці наших Карпат. Вже сама природа обдарувала Гуцулів поезією, яка достроюється до їх чудових гір; ті поезії стрункі, мов сосни, горді, мов гірські шпилі, недоступні, мов хащі, всміхнені, мов полонини, бистрі, мов гірські потоки. Гуцули скривають перед нами свою душу, немов природа серед якої живуть. Через те саме вони менше нам знані, як инші наші земляки, що живуть по низах і широких степах.

Знайшовся одначе один Гуцул, який умів передати нам гуцульську душу, описати чарівну природу наших Карпат і змалювати життя карпатських верховинців. Тим "великим Гуцулом" був Осип Юрій Федькович, якого столітні роковини уродин обходимо сього року.

Федькович уродився у 1834 році у селі Путилові на Буковині. Батько його був спольщений шляхтич і називався Гординський-Федькович. На щастя, сидів він мало дома і Федьковича виховувала мати, вдова по православнім священикові. Завдяки матері Федькович завсіди говорив дома по українськи й навчився богато українських народніх пісень. Він вже змалку проявляв завзятий характер Гуцула. Скінчивши нижчу гімназію в Чернівцях, поїхав 15 літним хлопцем у Молдавію, а по трьох роках вернув до Черновець і вступив до війська. Військову службу відбував спочатку у Семигороді, потім у Відні, а опісля в Італії, де став у часі війни лайтнантом. По війні вернув до Черновець і тут познайомився з українськими інтелігентами, що цікавились літературою та під їх впливом почав і сам писати вірші. Перша збірка його поезій українською мовою вийшла у 1862 р. і сейчас звернула на нього увагу. Небаром Федькович кинув військову службу, вирікся свого шляхоцтва по батькові став господарити, зжився з Гуцулами, а у 1866 вибрано його війтом у Сторониці - Путилові. Кілька літ пізніше іменовано його шкільним інспектором вижницького повіту і він заідав тоді буквар і співаник для народніх шкіл. У 1871 р. покликано його до Львова на редактора книжочок "Просвіти". По 14 місяцях кинув він сю посаду й вернув до свого села Путилова. У 1876 р. перенісся до Черновець, одержавши маєток по батькові. Тут стає він чудаком, стає самотником, видає німецькі вірші, редагує газету, пише популярні оповідання та вірші для молоді. Федькович часто помилявся щодо вартости своїх творів; те, що він писав просто й легко й що було найкраще з його писань, себто оповідання з гуцульського життя, цінив він менше як те, що писав він по довгім роздумуванню й виправлюванню.

Федькович умер несподіваною смертю 11. січня 1888 р., переживши ледви 54 роки. На два літа перед смертю діждався він 25 літнього ювилею своєї літературної праці.

Головна заслуга творчости Федьковича лежить в його оповіданнях, де змалював він гуцульську вдачу і характер так докладно й природно як ніхто перед ним і після нього. Федькович мав талант до писання оповідань, в яких нема балакучости, які не наводять на читача нудьги, та в яких нема вигаданих подій, в котрих достовірність не конче хотілоби віритися. Гуцульські трагічні події переповідає він нам як звичайні, буденні переживання, одначе вони хапають нас за серце як дійсна правда. Гуцули, яких нам представляє Федькович такі щирі й природні; вони не лукавлять; коли вразилося їх гордість, вони притають сю гордість на дні душі а коли хочуть піместитись за кривду, то местять ся без огляду на наслідки, які та пімста буде мати за собою. В оповіданнях Федьковича бачимо ту характеристичну скритість Гуцула. Гуцул скупий у словах і вдоволяється самітністю. Одначе, коли він попаде у товариство, то стає говірким і показує свою ніжність, яку ховав у самотності.

Федькович був не лише талановитим оповідачем але теж і талановитим поетом. В його поезіях замітний є сильний вплив Шевченка, якого він пізніше почав навіть аж надто легко переспівувати. Там, де Федькович пише природно про себе самого, Гуцулів та воєцьку недолю, його поезія є його власною й неподібною до ніякої иншої. Перед Франком на Західній Україні не було поета з таким своєрідним талантом поетичним як Федькович. У Федьковича цінною є теж його гуцульська мова: У ній зберіглись перлини гуцульської душі й світогляду. Гуцульська мова Федьковича, чи то в його оповіданнях чи поезіях, відзначається ядерністю, ріжноманітностю й народньою чистотою. Саме у тім і лежить заслуга Федьковича, що він передав нам богацтва, що затаїлись у непрослідженій гуцульській душі й природі.

Свічку поставив ти в церкві,
Перед образом, багачу!
Добре зробив ти: ось бач,
Ярко та свічка горить.

І глянь — ось убогий до церкви прийшов,
Що його ти покривдив —
Сплакав і важко зітхнув —
Свічка погасла твоя!

Іван Франко.

О. Ю. ФЕДЬКОВИЧ.

Дезертир

Ой сів же він при столику,
При світлі думав,
Писанєчко дрібнесеньке,
А він го читав.

Писанєчко дрібнесеньке,
Листочок як сніг;
Склонив він голововньку
К столови на ріг.

Ой ненечка старенькая
Ми пише в одно,
Що там зима тяженькая,
А їй студено;

"Нема, нема її кому
Врубати дрівець,
Бо її синок, один в дому —
Цісарський стрілець".

І схопився як поломінь,
Полетів як птах,
А вітер з ним не йде вдогінь,
Бо годі му так;

Бо він летить до матоньки
Старої домів,
Дрівець її врубатоньки,
Би хату нагрів.

Т. С.

1914 — 1934

Вже двадцять літ минуло з тої хвилі
Як наш народ почав нову добу:
Прокинувся, понад карпатські шпилі
Підняв прапор і крикнув: "Я живу!"

Післав свій цвіт, щоб юними руками
Заплів ланцюх кріпкий, міцний як сталь,
Щоби грудьми заставив рідні брами:
Бо з півночі як хмара йшов Москаль.

Бо з півночі котились дикі орди,
Предвісники руїни та тюрми.
І білий цар грізний, жорстокий, гордий,
Ступав на край важкими чобітьми.

Не вдержали царя ті руки й груди,
Та перший бій вже світові доніс,
Що від тепер оружжям нашим буде
Не зойк і плач, але шаблюка й кріс.

ЧОЛОВІК І ЖІНКА

(З казок африканських муринів).

Як Бог створив світ, хотів випробувати серце чоловіка й жінки. Закликав до себе на бік чоловіка, дав йому ніж і сказав:

—Чуєш! Нині в ночі, як твоя жінка засне твердим сном, візьми цей ніж і пробий ним її серце.

Чоловік узяв ніж.

Потім Бог закликав до себе жінку та сказав їй:

—Чуєш! Нині в ночі, як твій чоловік засне твердим сном, візьми той ніж і пробий ним його серце.

Того дня чоловік ходив сумний та роздумував. "Убити свою жінку й сестру? Годі. Не зроблю того". Кинув ніж у ріку та подумав собі, що скаже Богови, що загубив десь ніж.

А жінка взяла ніж і тієї ночі, як чоловік заснув твердим сном підкралася до його ліжка, готова вбити його. Тут нараз зявився Бог і каже: "Погане сотворіння. За те, що твоє серце таке лихе, ніколи не маєш мати заліза в твоїх руках. Твоє місце бути на полі та біля ватри. — А ти, сказав Бог до чоловіка — тому, що ти добрий, будеш володарем і будеш носити зброю".

ДОБРИЙ ЛІК

(З німецького гумору)

"Добрий день, пане аптикар. Скажіть мені, чи маєте ви який лік на біль голови?"

—"Мій хлопче, се неприємна недуга. Одна з найгірших, на яку тіло може занепасти. Сідай на хвилину. Ти з двора?"

"Так, пане. Я там служу фірмальом"

—"А болі голови нападають часто"?

"Не часто, але, як уже нападуть, то добре".

—"О ми їм скоро дамо раду. Ходи сюди. Сідай тут. Замкни вперед очі. Так, добре. А тепер скоро понюхай з отсеї фляшки, що я тобі підсуну, під ніс. Нехай з усеї сили".

Хлопчина зробив усе, як йому сказано. Наперед замкнув очі, відтак потягнув воздух у ніс, що мав сили. Відтак повалився на землю як мішок вівса. Коли приходив відтак до себе, аптикар питається: "Ну, мій хлопче, а що? Помогло? Правда, що вже не болить?"

"Ох, пане аптикар, таж я не за себе говорив. То на нашу пані нині найшов біль голови".

Фріц Ройтер.

ДЕЖ ХРИСТОС?

Один визначний маляр намалював портрети двох банкирів. Вони закликали відомого критика й просили його висказати свою опінію, чи портрети гарні.

Критик побачив портрети на стіні, що висіли один біля другого й сказав:

—Дуже гарно! Чудово! Це знаменита подібність вас обох. Але деж портрет Христа?

—Чому ви питаєте про портрет Христа? — запитали одно голосно банкирі.

—"Та, бачите, то вже так водиться, що там, де є портрети двох розбійників, повинен бути й портрет Христа", відповів критик.

О. ОЛЕСЬ.

ЩЕ РІК

Ще рік минув... Проклятий рік змагання,
Крівавий рік безкровної боротьби,
Глибоких втрат... даремного чекання,
Мовчання мертвого юрби.
А як хотілось нам внести якесь проміння,
В сей край безкрайної пітьми...
За людські постаті ми прийняли каміння,
І ним самі побиті ми.
Ще рік... Ідем! Ми міцно стисли рани,
На них обмили слізьми мовчки кров,
І знову має світе крізь тумани
Велика наша хоругов.

На людськім тілі є 14 до 18 квадратових стіп шкіри.

На минулорічній виставці французьких автомобілів переважав синій кольор, а по нім слідував сивий.

Номінальна вартість німецької марки виносить 24 американські центи.

ЦІННІ ПРЕМІЇ ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "ФАРМЕРСЬКОГО ГОЛОСУ"

Підчас Кампанії в Місяці Січні і Лютім

КОЖНОМУ НОВОМУ ПЕРЕДПЛАТНИКОВІ, ЩО ПРИШЛЕ ЦІЛОРІЧНУ ПЕРЕДПЛАТУ НА "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" В МІСЯЦІ СІЧНІ І ЛЮТІМ В СУМІ ОДНОГО ДОЛЯРА, ЯК ТАКОЖ ДЛЯ ВСІХ НАШИХ ДОТЕПЕРІШНІХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ, ЯКІ ПРИ ВИРІВНАННЮ СВОЄІ ЗАЛЕГЛОЇ ПЕРЕДПЛАТИ ЗАПЛАТЯТЬ ЧАСОПИС НА ЦІЛИЙ РІК НАПЕРЕД, ВИШЛЕМО ОДНУ ЗІ СЛІДУЮЧИХ ПРЕМІЙ:

Хто пришле цілорічну передплату підчас сеї кампанії, тому вишлемо прегарний Стінний Календар на 1934 рік, який можна вибрати собі з катальога Української Книгарні Д. Фербея в Едмонтоні.

Се лише два взірці з багатого вибору стінних календарів.

Не Підданайся Біді, оповідання з селянського життя, А. Чайковського, ціна 25ц., даємо за цілорічну передплату.

Не-Читальник, оповідання Леся Мартовича, ціна 30ц., даємо кожному за одну цілорічну передплату.

Дурні Діти, повість з повоєнної доби у Галичині, Крука Мазепиниця, ціна 35ц. дістане кожний, хто пришле одного доляра передплати.

Хто винуватий та інші оповідання з життя селянства на Покуттю, описуючі правдиві події зперед 30-ти літ. Написав Дмитро Солянич. Книжка має 161 ст. друку, великої вісімки. Сю книжку дамо кожному, хто пришле передплату на півтора року.

Дашкевичі і Білас, драма в 4-ох діях, оперта на правдивих подіях, які мали місце підчас нападу на почту українськими революціонерами в Городку Ягайлонськім, в місяці грудні, 1932 року. Нап. Ст. Васкан. Сю книжку дамо кожному в премії за цілорічну передплату.

ПЕРЕДПЛАТУ ШЛІТЬ НА АДРЕСУ:
THE FARMERS' VOICE
10336 - 96th STREET, EDMONTON, ALBERTA

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС

Український дво-тижневик, присвячений інтересам українських фермерів і робітників.
Видає Спілка "Фармерського Голосу" кожного 10-го і 25-го дня в місяці, під числом 10336—96-та вулиця, в Едмонтоні, Альберта.
ІВАН СОЛЯНИЧ, Управитель, М. СИРОЇДІВ, Редактор.
Передплата виносить на рік $1.00, на півроку 50 центів, на чверть року 25ц.
ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ ВИСИЛАЄТЬСЯ НА БАЖАННЯ.
Редакція за оголошення не відповідає.

THE FARMERS' VOICE
Semi-monthly paper, devoted to the interests of Ukrainian Farmers and Workers.
Published on the 10th and 25th day of each month by
THE FARMERS' VOICE PUBLISHING CO.
10336—96th Street, Edmonton, Alberta.
JOHN SOLLANYCH, Manager, N. SYROIDIW, Editor.
Subscription Rates: $1.00 yearly; 50c half-yearly; 25c quarterly.
ADVERTISING RATES ON APPLICATION

Address: THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street -:- Edmonton, Alberta

У Свято Великої Обнови

Саме тоді, як наш часопис дійде до рук наших Читачів і Передплатників, увесь український нарід буде врочисто святкувати щорічне велике свято, яке зоветься Різдвом Христовим. Свято Різдва будеться святкувати врочисто не тільки на прадідній Українській Землі, окупованій тепер завзятими ворогами українського народу московськими большевиками, Поляками й Румунами, але теж й усюди там, де гомонить українське слово, де живуть Українці у більшім числі, себто на еміграції, у просторій і довгій Канаді, у повних фабрик, хмародерів і шахтів (майнів), Злучених Державах, у пампасах Бразилії й Аргентини, у копальнях Франції, у великім моднім Парижі та Золотій Празі, а навіть у Далекім Зеленім Клині, та у Манджурськім Харбіні.

Свято Різдва овіяне сяєвом невмирущої краси. Його святкують сьогодні по прадідньому звичаю так само як і святкували його сотки літ тому назад, а має воно символічне значіння як Свято Обнови й як Свято Побіди добра над злом. Саме у часі як припадає Різдво, наступає обнова у природі. День, що був до Різдва дуже короткий,, від Різдва стається щораз довшим. Темнота загально уважається злом, а світло добром і правдою. З Різдвом, як ми згадали, темнота — ніч — неправда стається коротшою, себто слабшою, побідженою, а правда бере гору й стає побідницею.

У безлічі народних коляд повтаряється один і той самий мотив, знамение й так багате своїм змістом Протиставлення: тут образ немічного Дитяти, Воплоченої Правди, проти жорстокої неправди, представленої в особі лютого дітевбивника царя Ірода, окруженого когортами брутального розпанцшеного, п'яного своєю владою римського жовнірства. А в сьому протиставленню нарід освідомлює собі й святкує саме оту містерію, оту дивну новину, що силою своєї внутрішньої правди оте немічне Дитя є всилі зломити зло, нехайби воно оточувалось хоч як залізними сталевими легіонами.

У прегарний такий багатий своїм символічним змістом Різдвяний Вечір, може й півсвідомо почуває кожний, що як велике не було би зло й неправда й на скільки міліонах мечів вони не спирались би — Різдво є завсігди заповіддю, що кінець кінців, хочби у постаті дитини, хочби й позірно, правда завсіди переможе зло й неправду.

Продовж нашої історії, мали ми безліч таких моментів, коли зло й насильство їздили тріюмфальним возом по українській землі. І після кожної такої крови й всенародніми нещастями позначеної епохи приходило Різдво добра, відродження власного життєвого закону, власної правди. Містерія перемоги національної Правди відроджувалась безліч разів на українській землі. Були у нас проводирі, що хоч самі немічні й убогі, одначе сильні духом, кликані якби якимсь надприродним голосом бігли до ясел Народньої Правди, щоби її обвістити світові; були у нас такі, що хоч поблудили, то до Правди цеї навертались і складали в покорі пребагаті дари Правді; були й Іроди, подібні до теперішніх окупантів нашої землі, московських большевиків, Ляхів і облудних та підлих Румунів, що в часі, коли ота Правда й Свобода народжувалась, та не було вже стриму її походови, останнім поривом шаліючого пястука, як саме тепер роблять Ляхи й більшовики-комуністи, у крові хотіли втопити цю Правду, задушити її у димах руїн, в обіймах страшного, штучно викликаного голоду, згнести її тюрмами, шибеницями, розстрілами, Сибіром і т. п.

Але Правда завжди перемагала. І сьогодня повторяється Містерія Вифлиєму на нашій землі.

Одначе задля того не треба нам сумувати.

Різдво, що посеред вантажних у працю, лихо й турботи буднів розсвічує на ялинці кольорові свічки Надії.

Різдво, що на один день каже піднести дужі крила в гору й поглянути в зірку на ясному небосклоні,

Різдво, що є символом переможного походу Правди,

Різдво, що обєднує за святовечірним столом в одну велику й святочну громаду,

Се Різдво мусить і нам засвітити новою Надією, закрилити наші душі ясним і небуденним, принести нам Віру й обєднати нас у велику, тісну спільними почуваннями й бажаннями, родину.

Тому у той великий день, у день Різдва, у день відродження Правди, у день побіди її над неправдою й злом, піднесім в гору чола!

Вифлиємська Містерія нехай наповнить нас усіх Українців, без огляду на штучні кордони, Великою Вірою в те, що насильству над нами вже не довго панувати й що в ту хвилю, як лютує Ірод, символ неправди, в ту саму хвилю родиться майбутній переможець зла — наша Ясна, Велика, Невмируща Правда!

І саме при нагоді Різдва, при нагоді Свята Великої Обнови, треба нам пригадати нашому громадянству, щоби не забувало про нашу будуччину у новій вітчині, про нашу канадійську молодь. Вона у нас, як і у кожного свідомого народу, повинна бути носієм і виразником духової обнови нашого народу. Ми повинні старатись, щоби вона не відчужувалась від нашого народу, щоби не покидала рядів рідного громадянства, щоби не розпливалась в морю чужинщини! Ми повинні вчити нашу молодь любити своє всім серцем, всею душею та старатись виховувати її так, щоби з неї виросли для України полки обновлених духом борців за Відродження нашої волі й нашої держави.

З Новим Роком

За кілька днів будемо святкувати наш Новий Рік. При прощанню старого, а витанню Нового Року треба нам застановитися, що доброго або злого приніс нам старий рік, і чи можемо надіятися чогось лучшого від Нового Року.

Минулий рік був для нас як під національним так й економічним оглядом катастрофальний. Наш український нарід перейшов у допера що минулім році правдиву Голгофту. Економічна світова криза й депресія далися нашому народові як найбіднішому й найбільше гнобленому між усіми світовими народами як найтяжче й найболючіще відчути. Минулий рік полишив для нас за собою жмут колючих терній, прокльонів, нарікань, плачу, сльоз, скарг, цілі гори трупів і цілі ріки нашої крови. Наші найбільші національні вороги Поляки й московські більшовики-комуністи та цигане Румуни подали собі руку й нанесли нам тільки шкоди як рідко коли перед тим, бо ішли тепер одним спільним фронтом проти нас. Наші найідейніщі, найкращі, найдіяльніщі й найбільше освічені й вчені люде й провідники опинились по польських і більшовицько-московських тюрмах, мучаться або погинули по Соловках, Сибірі, повисли на польських шибеницях або зістали розстріляні під "стєнками" катами чрезвичайки. Наша національна культура понижена й розгромлена, наша Рідна Школа у старім краю над берегом пропасти, бо нема чим оплачувати учителів. Большевицькі посіпаки Поляк С. Косьор і Москаль Постишев, висланники найбільшого кровавого ката Йосифа Сталіна Джугашвілі, якому може хиба дорівнати Іван Грізний зі своїми опричниками, тріюмфують, бо прочистили й розгромили навіть українську комуністичну партію на Україні. Тепер шлють вони радісні привіти кровавому Грузинові у Москві, бо осягнули свою давно наміченуціль, розторощити український національний рух на Великій Україні, затопили його в морі крови, завалили його купами трупів.

А чи ліпше представляється і світова ситуація, якою ми не менше заінтересовані від інших народів.

Реакція запанувала у всіх ділянках суспільного життя. Щоби здавити всякий спротив, обмежується, ба, цілком нищиться свободу слова, друку, зборів і т. п. Щоби молодий нарибок виховати на покірних рабів, обмежується свободу навчання; у школах та університетах уводиться касарняного духа підчинення та гопікризії. Щоби одначе тим реакційним зарядженням надати більшого значіння й якусь ідейну прикрасу, брехливо голоситься, буцім то все діється для добра нації, для закріплення держави, для визволення народу й т. п.

"Для добра нації", відобрав Гітлер німецькому робітництву соціяльні здобутки, виборені у післявоєнних революціях, у протязі послідних сто не цілих літ, — бо вони не на руку капіталістам! "Для добра нації позбавляється суспільність права погоджувати та управляти своїми справами у демократичний спосіб, бо се має робити влада й поліція, а у більшовиків чрезвичайка.

"Для добра нації" відбирається батькам рішати про те, чого й як мають учити їх дітей — бо про це рішає поліція й чека. "Для добра нації" позбавляється нарід права говорити про свої нужди та потреби, про свої змагання та жадання, бо — нарід має мовчати, слухати й працювати!

Розгром робітничих організацій спричинили між іншими і більшовицькі лідери, що завжди щували одні робітничі організації проти других, замісць приказати своїм прихильникам іти одним фронтом з тими, що теж були проти Гітлера й проти всякого міжнародного наїздництва, хочби й московського імперіялізму, що хоче, щоби увесь світовий робітничий рух підлягав ініціятиві Москви, яка хоч сама позаключувала всякі договори приязни з найбільше реакційними капіталістичними державами, має одначе претенсії, уходити за робітничу Мекку цілого світа.

Й економічна конференція в Лондоні й розоброїна в Женеві теж не дописали, бо світові хижаки не могли погодитися що до поділу своїх впливів. На Далекім Сході леда хвиля грозить вибух нової страшної війни, яка готова перемінитися у боротьбу двох рас, білої й жовтої за панування над світом.

У Злучених Державах Кодекс Економічної Відбудови Краю та монетарна політика Рузвелта й знесення прогибіції дають хоч слабу надію, що промисл і торговля оживляться, що, коли гріш стратить свою високу вартість, то ціни фермерських продуктів піднесуться, а платні підуть вгору. Оживлення промислу у Великій Британії спричинило домагання за закупом будівляного матеріялу у Канаді, а монетарна політика Рузвелта викликала більший рух у копальнях золота й срібла. Се події, що сталися поза границями нашої домінії, разом з визнанням більшовицької Росії Злученими Державами кажуть сподіватися деякої полекші в економічній кризі.

Вибори у Саскачевані, які мусять відбутися сього літа та сподівані вибори до оттавського парляменту, які напевно зметуть з лиця канадійської домінії консервативну назадницьку партію, що тільки лиха спричинила Канаді, кажуть знова надіятися, що коли до влади прийдуть нові поступовіші партії й люде, то бодай частинно будуть старатися облегчити долю працюючої кляси фермерів і робітників та звалити тягарі удержання держави на тих, що більше посідають, більші мали права й привілеї, а обовязки дуже незначні й далеко непропорціональні до їх управнень і користей.

А щож дотичить нашої національної справи на наших корінних землях, то ми вже, на щастя, прийшли до тої свідомости, що лише ми самі вирішимо нашу долю, а не хто інший, посторонній. А вирішимо її тоді, коли весь наш 40 міліоновий український нарід зорганізується, коли всі солідарно візьмемося до того, коли нашою головною метою, нашою провідною ідеєю буде створення своєї демократичної держави, коли наші надії на відбудову держави не будемо звязувати з якоюсь особою, з якимсь королем чи гетьманом, з надією на поміч тої чи іншої держави.

У Рідним Краю, хоч як солідарними сталися окупанти наших земель і хоч як там тяжкі часи, то одначе є там так сильні прояви української живучости, які кажуть нам приготовлятись до нових надзвичайних зусиль, щоби створити свою власну державу.

Наше українське життя в Канаді може вдержатись лише при надзвичайній посвяті теперішнього поколіния, яке поставить собі за завдання зробити все для ратування та задержання при українстві тут роджених та вихованої молоді.

У саме починаючімся році повинні ми ті наші зусилля збільшити. Під тим оглядом уся українська преса, усі наші організації й партії, усі, що стоять на провідних становищах повинні виказати добру волю й охоту до взаїмного зближення у практичній роботі, яка веде нас до таких високих і спільних нам цілей.

Коли ми переймемось наскрізь тими високими ідеями, коли рішимося, що не лишається нам нічого як згинути або здобути для свого народу волю й державу, якщо не дамося збити зі шляху, прямуючого до національного відродження й відбудови своєї держави агентам чужих нам і ворожих ідей, тоді гордо й самопевно можемо стрічати Новий Рік.

А горді можемо бути через те, що наші мрії, наші надії, наші змагання увінчаються у недалекій будуччині повним успіхом, як се сталося з подібними змаганнями інших менших народів, які свято вірили у слушність і побіду своєї справи, у створення своєї независимої соборної держави.

Боротьба з Українською Культурою

На початку окупації України московсько-більшовицькою армією чули ми часто як московські газети, а також, видавані за більшовицько-московські гроші часописи в українській мові, писали про українізацію України. Хитрі московські більшовики, щоби обдурити "хахлів", як вони зовуть крадком Українців, і укріпитись на Україні почали ніби-то якусь українізацію. Заводили школи, де учено вправді по українськи, але вбивано, приглушувано українського духа, а впоювано в українську молодь більшовицько-інтернаціонального духа. Наукових книжок і шкільних учебників майже не видавано, а зате видавано сотки тисячів книжочок і брошур, журналів і часописів в українській мові з пропагандою більшовицько-комуністичних наук. Замісць українізації впроваджувано утраквізацію України, бо написи на почтових печатках, по урядах і всюди, де їх потрібно було видати чи вивісити, видавано у двох мовах, московській і українській. Знаємо, що таку саму "українізацію" чи утраквізацію переводили і переводять Поляки, де їм неможливо впровадити відразу польську мову. Ба, — більшовики почали масово спроваджувати із заграниці українських професорів, учених, політиків і бувших військових, поступово-радикальних поглядів, закликуючи їх прибути й працювати над розвитком української культури й науки, над "українізацією" України. Знайшлося сотки наших учених і освічених людей, знайшлися сотки політиків, тисячі військових, що дались зловити на нікчемний блоф московських більшовиків, вимірений на те, щоби спровадити заграничну освічену українську еміграцію назад під совітський режім і тут її у зрадницько-підлий й підступний спосіб винищити, вимордувати й вистріляти. Винниченко, перший пронюхав чим пахне більшовицько-московська "українізація" й накивав більшовикам пятами й вже не думає більше вертати до т. зв. Совітського Союзу. Проф. Грушевський дався теж зловити на більшовицьку вудочку, бо думав, що буде міг працювати над докінченням своєї кольосальної Історії України. Одначе більшовики усунули його скоро з України і днесь коротає він свій вік у крайній нужді й біді, десь у закутині Кавказу, чи може таки у Москві, бо большевицька чека не хоче виявити правди, що з ним сталось і де він перебуває. Тютюнника, помічника головного отамана Петлюри, заманили більшовики також до себе, знущались і насміхались над ним, кажучи йому викладати в якійсь військовій школі "про бандитизм" та писати брехливі дописи до т. зв. Українських (?) Робітничих Вістей у Вінніпегу, де він хвалився, що під більшовиками дійсно існує "українська держава" й що т. зв. українізація переводиться у цілій повні. Та небаром по сих дописях Тютюник замовк, сказав, кажуть, якесь неосторожне слово, і більшовики вивезли його з України в Москву і там на Лубянках, в інквізиційних льохах чеки розстріляли. Та сама доля спіткала і інших Українців. Їх або розстріляно або заслано на Сибір. Навіть Бухшованого, стопроцентового більшовика, що вернув до Галичини, щоби робити шпіонську роботу для більшовиків, по повороті до Москви без милосердя розстріляно. Знаємо вже з попереднього числа нашого часопису, що навіть такого завзятого соціял-демократа, що тільки переслідовань натерпівся за австрійських часів від Поляків, який, як посол, все був вірний марксівській науці й все йшов проти українських радикалів і націонал-демократів у парляменті, більшовики, заманивши у Совітський Союз, не допустили до ніякої поважніщої праці, а вкінці десь його сховали. Ся сама доля спіткала й д-ра М. Лозинського, якого теж арештовано й запроторено у тюрму. Дарма, що у 1927 році писав він похвальні гимни для більшовицької влади у своїх дописах до джерзиситської "Свободи". І відтепер вже більшовики отверто і з піднесеним шоломом почали виступати проти української мови, української науки й культури, які мусять сліпо держатись усього, що московське і повинуватись тому, що в українській справі рішить Москаль Постишев, спеціяльний висланник Сталіна на Україні й Поляк Косьор, секретар комуністичної партії на Україні.

Ті, що вчились української літератури пригадують собі масний указ з 1876 року, виданий московським царським правительством, який забороняв друкування українською мовою оригінальних та перекладаних творів, а дозволяв лише печатання українською мовою історичних документів та мистецьких творів письменства, але лише принятою в московськім письменстві правописсю, себто накинутою урядовою московською правописсю. Сей указ видано по причині напастей московського днєвникарства на т. зв. український сепаратизм. Пословиця каже, що історія повторяється. І саме тепер розпочали московські більшовики, що на стид, на ганьбу називають себе соціялістами, подібну нагінку на українську мову й правопис, як се зробило у 1876 році царське, самодержавне російське правительство. Закінчивши боротьбу з українським національним духом, українськими вченими й українською культурою, розпочали саме тепер московські більшовики під командою Москаля Постишева й Поляка Косьора боротьбу проти української мови й правопису, та нагінку на українських культурних робітників за український правопис, українські словарі й українську термінологію. Сталося се з хвилею, як комісарем освіти став московський запроданець А. Затонський. Свою "освітню працю" розпочав сей московський запроданець від того, що засадив до тюрми авторів невинних українських словарів, бо добачив у тих словарях "контрреволюцію" у тім, що їх автори перекладали московські наукові терміни (назви) на українську мову.

І так Центральний Комітет комуністичної партії України видав постанову в часописі "За Комуністичну Освіту" з дня 16. жовтня, 1933. Ся постанова є немов повторенням царського указу з 1876 року, тільки під комуністичним плащиком. У тім більшовицько-комуністичнім "указі" говориться, "що український науково-дослідний інститут педагогіки, в останні два роки був занечищений контрреволюційними, буржуазно-націоналістичними, петлюрівськими елементами, що керували головними його відділами й секціями".

Дальше говориться у тім "славнім" більшовицькім "указі", що "український науково-дослідний інститут педагогіки уявляв собою у значній мірі легальну базу для контрреволюційної діяльности буржуазних національних елементів, що обгрунтовували і роздмухували політичні помилки старого керовництва Народного Комісаріяту Освіти в питаннях системи й методів освіти, мови, примусової українізації національних меншин".

Ця контрреволюційна діяльність і ці промахи співробітників згаданого вище дослідчого інституту лежать у тім, що вони працювали над такими "буржуазно-націоналістичними вигадками, як український правопис і термінологія." Московський запроданець Хвиля у Харківськім "Більшовику України" нападає й осуджує вище названих учених за українські назви в науці, бо вони відмінні від московських й наводить навіть наглядні приклади їх контрреволюційности. І так українські учені, у виданім словарі московське слово "фотометр", назвали "світломір", московське сектор, українським "витинок"; московське "екран", українським "застувач", московське "штепсель", українським "притичка", московське "буфер", українським "відпружник".

Розуміється, що в очах московських запроданців, а також Москаля Постишева і Поляка Косьора, теперішніх дійсних правителів України, такий сепаратизм від московської мови, а наближення наукових назв до українсько-народньої мови є страшним злочином і заслугує як не на розстріл, то принайменше на заслання на Сибір або Соловки, а тільки виїмково, в дорозі "пролетарсько-комуністичної ласки", на кількалітню тюрму, що московські більшовики вже й зробили з українськими вченими.

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАКОМИМ І ВСЕМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ
— ЖЕЛАЄ —
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
Іван Солянич, Властитель Друкарні
Alberta Printing Company
10336 - 96th Street, Edmonton, Alberta

І справді, московські більшовики, які, занимаючи Україну, пускали демагогічний блахман, що нічого не будуть мати проти повного відокремлення України від Москви, тепер, коли часи дурення українізацією минули, уважають страшним злочином, як каже Хвиля, "творення української наукової мови по лінії відриву від спільної, братньої української мові, мови російського народу". Як бачимо то московські більшовики й їх запроданець Хвиля говорять так, як у Галичині говорили й говорять Українцям польські шовіністи, що теж балакають про "спільну" мову і виступають проти сепаратизму "почцівего руского людку" від братнього польського народу, що хоче жити у вічній згоді з Поляками, а лише гайдамацькі агітатори відбунтовують його проти братнього польського народу. Недармо то більшовики і Поляки тепер так заприязнились. Навіть гадки, погляди й бажання у них однакові без огляду на те, що одні нібито комуністи, а другі буржуазні фашисти.

Та на сказанім ще не кінець. Московсько-більшовицький крунь Хвиля подає також і гідні опатентовання пропозиції, як прочистити українську мову й наблизити її до "спільної", московської мови. Коли ті пропозиції перечитають польські шовіністи, то з певністю скажуть, що Хвиля, то їхній чоловік і що вони обома руками пишуться на те, щоби ті пропозиції принято й переведено теж на Західній Україні, під польським режімом. А пропозиції Хвилі ось які: Припинити негайно видавання всіх словників; переглянути словники й всю термінологію; провести уніфікацію технічної термінології з тою термінологією, що є в Радянськім Союзі й вживана на Україні; переглянути кадри на мовному фронті і вигнати з цього фронту буржуазно-націоналістичні елементи; переглянути український правопис; забезпечити цілковитий дальший розвиток української радянської літератури на мовному фронті дійсно більшовицькими шляхами, так, як цього вчив Ленін, як цього вчить Сталін" До того спеціяльна комісія у Харкові, що переглядає словники рішила, що для визначення двох звуків, що має українська мова "г" і "ґ", належить залишити лише одну букву "г", як се має місце у московській мові.

Як бачимо з наведеного, то Україна справді доборолась під більшовицько-московським режімом до самого краю. Замісць розтрубленої "українізації", переводять московські большевики повну "москалізацію" цілого українського життя, як у господарсько-економічній, політичній клясовій, так і культурно-освітній і мовно-правописній ділянці. Московсько-польські зайди в роді Постишева й Косьора наказують Українцям, як вони мають говорити й писати, починають їх реформувати на московський лад від голови до стіп, бють нас, як каже наш поет і ще плакати та протестувати не дають.

Одинокою проте радою для Українців є клич: Проч з московськими нікчемно-безличними окупантами нашої землі, проч з большевиками й їх платними агентами у Канаді й Америці. Нехай і назва большевик-комуніст буде синонімом усього найгіршого, найпідлішого й найнікчемнішого, що може почути українське вухо!

На Теми Дня

РІЗДВО ХРИСТОВЕ У СУПРОВОДІ СТРАШНИХ ТРАГЕДІЙ

У суботу й неділю, 24. і 25. грудня святкував християнський світ, який придержується нового календаря, память Христового Різдва. Прихід на світ Христа, як каже біблія, заповідали цілі сотки літ наперед жидівські пророки, які голосили, що у певнім означенім часі прийде на світ Месія — спаситель, який має спасти увесь людський рід, вивести його з пут темноти й духової неволі, зі стану варварства й жорстокости та дикости та впровадити на дорогу вселюдського братерства, любови, цивілізації й культури, на дорогу повної духової обнови, коли то на світі буде панувати мир і згода, де люде станують немаче одною великою родиною, де один чоловік не буде другому вовком, як каже латинська пословиця, лише найдорожчим люблячим братом. І вже, як загально кажуть, 1933 раз обходить світ память сих Великих Уродин, одначе дуже мало перемінилося на світі з того, що ділось перед приходом Христа. Ненависть, неправда, кривда, нелюдськість, варварство, жорстокість, фарисейство, фальшивство, облуда, брехня, убійства, війни й се, що казали старі Римляне, що чоловік чоловікови вовком, панують іще дальше на світі й то часто у ще більшій мірі, як перед приходом Христа. Люде, хоч може й навчились чогось більше від того, що було знане перед Христом, одначе уживають свого збільшеного знання не для добра цілого людства, але на його шкоду. Замісць придумати щось такого, що булоби корисне для цілого людства, що улекшилоби життя цілому значно побільшеному числу людей, придумують таке, щоби людство нищити цілими сотками тисяч, ба й цілими міліонами. Пригадаймо собі лише недавно четирорічну війну, знану Світовою й приготовання до нової війни, що кожної хвилі може розпочатись у кожній части світа.

І от недавно минуле Різдво не перейшло теж спокійно, у любови й згоді не лише в нашім Едмонтоні, але й по цілім світі. Десь кілька миль від міста українська жінка зарізала свого чоловіка, а якийсь Гіндус у самім таки місті зарізав француза лише тому, що він станув в обороні напастованої жінки, не пробивши йому зрештою нічого злого. Десь там далеко, у Ню Йорку, закололи вірменські заговірники свого архієпископа й то у церкви, домі Божім, бо уважали його за противника відбудови своєї незалежної держави. А десь там іще дальше, у Франції, штрасбурський експрес, через зле установлення сигналів, розбивається й у страшній катастрофі гине понад 200 людей, що може спішили святкувати Різдво з своїми рідними. А знова десь не так далеко від нас, сходить ціла родина на діл до ялинки, щоби довідатись, що їм у дарі принесло Різдво й находять свого батька неживого, мабуть, отроєного. А там десь у Злучених Державах гинуть два поліції таємничою смертю, гинучи за злочинцем. А ще даль у стейті Огайо, у фабричнім, задимленім Клівлянді, з гарними парками, численними мостами, виноцями й бресквиневими садами, над великою сплавною рікою Куягога, де живе споре число наших Українців, находять застрілену молоду жінку. І всьо те діється в навечеріє або таки у саме Різдво Того, що мав принести мир і супокій цілому світові.

Не кажем вже, що діється на наших землях, що стогнуть під білими й червоними окупантами. Одні з них християне-католики, але у трактуванню наших людей не уступають своїм недавно здобутим, приєднаним червоним другам, що висміваються усяку релігію, всяке духове відродження, всяку етику і мораль, всяку правду й чесноту, всяку свободу совісти, а вихваляють насильство, називаючи рівністю, справедливістю, братерством те, коли три чи чотири міліони партійців, членів комуністичної партії большевиків можуть панувати по деспотичному над своїми братьми-людьми, й жити коштом 140 кілька міліонів бідного поневоленого народу. Московські большевики відкидають святкування Різдва, висмівають його святкування, а навіть карають за його святкування. А їх поклонники у Едмонтоні й по инших більших містах улаштовують "Крісмес сопер", на якім весело святкують. Не знати, чи може тішуються з Різдва Христа, в яке не вірять! А деякі з тих червоних, десь на приватних гостинах, так відсвяткували "Крісмес", що заточувались, як замотеличені вівці й по "крісмесі" відлежали в ліжку цілий день, бо забагато собі позволили. Дарма, що "свідомі" й ще иньших хочуть учити свідомости, не знати чи такої, щоби собою нагадувати створіння, що не має рогів і співає на ноту "рох, рох, рох!.."

І, чи мимоволі, не прийдуть на гадку, коли на все те дивимось і все те переживаємо, віщі слова нашого генія Тараса:

Кругом неправда й неволя,
Народ замучений мовчить.
...Люде стогнуть у кайданах
Немає з ким взятись,
Розкуватись, — одностайне,
Односердне стати,
За євангеліє правди
За темнії люде!

ХТО ВИКЛИКУЄ АНТИСЕМІТИЗМ?

Жиди часто нарікають на вороже відношення до них инших народностей, себто н. т. зв. антисемітизм. Тимчасом, коли приглянемося блажче причинам т. зв. антисемітизму то побачимо, що Жиди у більшости випадків самі дають причину до ворожого відношення до них инших народів. Ми знаємо, що большевизм крайно ворожо відноситься до українства, себто до українського національного руху, до української культури, взагалі до українського сепаратизму, себто стремління до освободження від усього що є шовіністично й імпріялістично московське. Московські більшовики перед кількома роками розпочали вести комуністичну пропаганду у Галичині й навіть створили там т. зв. комуністичну партію Західньої України. Коли ще поляки не були так заприязнені з московськими більшовиками, як саме тепер, вони часто відкривали т. зв. комуністичні ячейки К. П. З. У. Но й хтож переважно творив ті ячейки? По арештованню таких ячейок показувалось, що 75 відсотків їхніх членів творили Жиди. Саме тепер американські Українці улаштовують по більших містах Злучених Держав протестаційні походи й віча проти варварського вимирювання Українського народу московськими більшовиками. Такі походи були вже у Ню Йорку, Шікаго й по инших містах. На протестаційні походи нападали комуністичні банди, но й вгадайте — під чиїм проводом? Під проводом Жидів комуністів. Щоби не бути голословними й не накидатись на Жидів безпідставно та не стягнути на себе закиду, що ми симпатизуємо з антисемітизмом, який ми як люде поступові й культурні як найостріше осуджуємо, так само як і американський лінч, наведемо тут імена провідників нападу на український протестаційний похід у Шікаго, у дні 17. грудня, м. р. І так американська преса, на підставі звідомлень поліції подає називска провідників нападу на згадану українську демонстрацію, які звучать: Сем Брец і Сем Гроцкі — є се московські Жиди. Дальше арештовано ще таких учасників нападу: Фаню Петрову — Жидівку, Павла і Вилієма Шрамовичів, Самуїла Маршмана, Дувида Конова, В. Маркса, Н. Колісгофа й Шльому Юрифа та одного Мурина Лютра Нірса. З наведених імен бачимо, що українські протестаційні походи не подобаються переважно Жидам і вони на них нападають і стараються їх розбити. У Шікаго, Українці потрафили відбити жидівсько-комуністичних громил і иншу зволоч, що їм помагала. І там мало згинути трьох комуністичних громил, а одному видерто навіть очі, а багато потратили вуха, носи й инші части тіла. По таким погромі Жиди певно зроблять більший "райвах" як на судний день, одначе оправдання не будуть мати ніякого. Кожний розважний чоловік скаже їм: Було там не лізти, коли вас не просили, Америка не комуністична Росія, тому там вільно протестувати проти московсько-більшовицьких звірств, а Жиди, коли пхають пальці між двері, взяли на себе самі відвічальність за пролиту кров і втрачене життя, бо звичайно хто мечем воює, від меча й гине. Колиж викличуть проти себе ворожнечу, то тут будуть теж самі винні, й не будуть могли оправдуватися що їх бито невинно, лише будуть мусіли признатися, що самі накинулися з оловяними рурами, цеглами, гумовими палками, боксерами і блекджеками на спокійно ідучих і їх не зачіпаючих. Їх нещастям було лише те, що машеруючі січовики мали неналадовані кріси і ними так потурбували деяких розгорячених громил, що їм не лише привиділся, але вони таки дійсно побачились з покійним Леніном і мабуть вже на все з ним остались.

Англійської мови як матірньої вживає 220 міліонів людей, себто одна девята населення цілого світу.

ХТО ПЕРШИЙ ЗГОЛОСИТЬСЯ

Гр. В. С. Плавюк оголосив у консервативнім англійськім щоденникові 'Едмонтон Джорнал', при нагоді обговорювання життєвих обставин у більшовицько-комуністичнім "раю", що виставраєтсья о безплатну подорож до того краю канадійському Українцеви, коли він лише зголоситься до нього. Між иншим каже він, що більшовики не хочуть випустити з границь більшовицько-комуністичного пекла тих, що не хочуть там мучитись, підчас коли у "буржуазно-капіталістичній Канаді" вільно виїхати з краю кожному, без ніякої особлившої оплати, коли лише сього забажає собі. Тому пропонує першому ліпшому Українцеви тут родженому, якщо він бажає собі виїхати до "совітського раю" зголоситись до нього, а він постарається, що його бажання буде виповнене й він виїде там, де думає найти краще життя як у Канаді. Одначе гр. Плавюк кладе умову, що лише тоді одержить такий доброволець вільний перевіз, коли зложить запевнення, що ніколи більше не верне до Канади, а на ціле життя полишиться у захвалюванім комуністами "більшовицьким раю", де нема капіталістичного визиску, де всевладно править пролетарсько-робітнича влада. Ми вмисне повторяємо сю оферту щоби всі про ню довідались і з зацікавленням будемо чекати, чи зголоситься багато охотників. Знаємо лише одно, що коли едмонтонські Українці предкладали вільний перевіз до Радянського Союзу кільком тутешнім большевицьким агітаторам, то ніхто з них не хотів користати зі сеї оферти. Провідник же тутешніх українських більшовиків Сембай не хотів ніяким чином їхати до Совітського Союза так довго, аж поки канадійські власти його до сього не приневолили, заявивши, що у Канаді нема для нього місця.

Мої Новорічні Желання

З нагоди Нового Року желаю:

Українським фармерам зорганізуватися в свій Фармерський Союз, що поставивби собі за ціль піднесення серед нашого фармерства освіти під оглядом економічним і політичним, як рівнож зрозуміння великої правди, що поліпшення фармерської долі й цілковите економічне визволення мусить бути здобуте самими фармерами.

"Фармерському Голосові" десять тисяч платних читачів й як найобильнішої моральної й матеріяльної помочі від українських фармерів і робітників, для скріплення сил повести фармерів і робітників в боротьбі за кращий суспільний лад, в якому не булоб визискувачів і визискуваних.

Українським учителям на фармах, тим, що дуже "розполітикувалися", зрозуміти, що вмішуваннями між фармерами роздорів на тлі старокрасних політичних питань, роблять фармерам "медвежу прислугу", та щоби зрозуміли, що в фармерів не такі забиті голови, щоби не добачили "куда карлючка закарлючується".

Українським професіоналістам, як лікарям, адвокатам, учителям, ну і бизнесменам, яких хліб насущний залежить від фармерів і робітників, щоб доглупалися в сім році, що сі фармері і робітники не тільки повинні жити для них, але що й вони повинні жити для фармерів і робітників. І коли не мають охоти сій найбільше чисельній верстві нашої суспільности помогти зорганізуватися, то й не розбивали того, що фармері самі своїми силами творять!

Українським незалежникам з "Українського Голосу" більше незалежности від капіталістичних партій.

Українським гетьманцям жонатих попів, щоб організація не вимерла.

Обєднанцям обєднуючого духа.

Українським католикам щотижневих зіздів.

Українським православним "розділу церкви від держави" при Доферін стріті у Вінніпегу.

Редакторові "Українського Голосу" меншого каламаря при писанню політичних статей, а більше політичної концепції.

Редакторові "Канадийського Фармера" медаля хоробрости від п. Бенета за роблення з білого чорного, а з чорного білого.

Редакторові "Нового Шляху" бодай при пояснюванню канадійських політичних партій, стати на одній шляху...

Послові Лучковичеві довших кроків, в політичних перегонах, а також рахункової машини, щоби встигала рекордувати аспірантів на кандидатів в його окрузі.

Послові Горецькому успіхів у виборенню української катедри на альбертійському університеті, щоби будучі українські посли з університетською освітою навчилися написати бодай одну статтю до української преси.

Послові Міськовому, щоб більше служив своїм виборцям, чим премієрові.

Др. Мегасові, лібральної кандидатури аж до конвенції.

Адвокатові п. Н. Романюкові, нових шахів.

Адвокатові п. Лазаровичові, до газет нової фотографії без університетської тоги.

П. Сувалі як найскорших виборів.

П. П. Купченкові, Григоровичеві й Дорошеві, школи в одній місцевости.

Т. Томашевський.

ЗЇЗД СОЮЗА УКРАЇНСЬКИХ САМОСТІЙНИКІВ

У днях 29, 30 і 31 грудня м. р. відбувся у салі Інституту ім. Мих. Грушевського в Едмонтоні Зїзд Українських Самостійників та союзних організацій.

Сам Зїзд розпочався минулої пятниці пополудні, у заповненій членами й гостями салі Інституту. До президії увійшли посли Горецький і Міськів та гром. Чернецький, а секретарями вибрано учителя Кирієка й Івана Мельника. По отворенню зборів головою Чернецьким, наступили привіти делегатів і гостей. З тих привітів найзамітніший є привіт проф. Вол. Тимошенка, який дякував управам Інститутів за запросини його до Канади та висказав привіт від Укр. університету у Празі, який дав йому довшу відпустку, щоби міг обняти катедру економіки на мишиганськім університеті у Злучених Державах, звідки саме Шановний Професор приїхав до Канади. У своїм привіті висказав проф. Тимошенко радість, що культурна праця канадійських Українців так гарно розвивається й заявив, що вона має значіння не лише для канадійських українських поселенців, але й для цілого українського народу. Крім проф. Тимошенка говорили теж инші делегати й гості, як редактор "Укр. Голосу", гр. М. Стечишин, протоєрей С. Савчук, Олійник і студент медицини Вол. Бачинський з Вінніпегу та багато инших. По виголошенню звітів говорив редактор "Укр. Голосу", гр. М. Стечишин на тему "Українці в політичнім і громадськім життю Канади", в якім між иншим остерігав Українців, щоби не прилучались до скрайно радикальних партій та згадав про вагу виховання молоді в національно українськім дусі,яке переводиться в Інституті ім.Петра Могили й Інституті Мих. Грушевського в Едмонтоні. По промові гр. Стечишина поставив один осібняк внесок, щоби Зїзд ухвалив, що Українцям не вільно належати до ніяких більше політичних партій крім консерватівної й лібералької. На щастя, сей внесок, що міг дійсно дуже скомпромітувати цілий Зїзд і надати йому крайно реакційну марку, не лицюючу нашій вільній країні, зігноровано й лише передано його від розвагу резолюційній комісії, яка теж, як показалось, не дуже ним заінтересувалась.

З нарад другого дня зборів замітною була півтора годинна промова проф. В. Тимошенка на тему "Рабівницька Господарка більшовиків на українських землях". У своїй інтересній і на більшовицькій статистиці опертій промові, потверджений теж численними фактами, представив шан. бесідник присутнім, як то Москва, без огляду чи вона царська, чи червоно-більшовицька, завжди немилосерно визискувала й визискує економічно Україну. Зі звязку з Москвою Україна завсіди мала більше обовязків чим вигід. Москва все старалася про те, щоби Україна полишалась господарським краєм, та щоби вона не перемінилась в індустріяльну країну, хоч вона багата у залізо й вугілля. Ще за царських часів була Україна кольонією Москви й такою полишилась за панування над нею московських більшовиків-комуністів. Хоч на т. зв. Радянській Україні існував нібито якийсь український уряд, назначений чужою комуністичною партією, то мимо того сьому урядові ніколи не підпорядковано справ, що дотикають промислу та видобування заліза й вугілля. Ті справи зачисляються завсіди до екстериторіяльних справ, якими має заниматися більшовицький уряд у Москві й він подбав про се, щоби усі промислові заводи будовано не на корінно українських а на московських землях, одначе на український нарід все вкладувано обовязки оплачування й удержування тої промисловости. Так само подбали московські більшовики щоби господарську індустріялізацію випробувати спершу на українськім народі. Сі експерименти господарської індустріялізації загрожують українській культурі. До започаткування господарської індустріялізації мали Українці далеко більшу автономію. Колиж більшовики розпочали сю колективізацію, то 1½ міліона населення України впало під удар більшовицької сокири. У Москві утворено Центральний Комітет для земельних справ на Україні. Сей комітет постарався про те, щоби посварити українських селян між собою, поділив їх на бідняків і заможних, себто куркулів, виселив півтора міліона найлучших хліборобів з їх прадідних земель, сколектизував їх землі й не позволив їм вступити до колективів, лише приказав забиратися геть. Бідних селян загнано силою у колективи, в яких находиться тепер 25-30 міліонів українського селянства. Ті селянські колективи мали спочатку деякі привілеї, а опісля їм їх одібрано. Відтак створено машиново-тракторові станції, від яких залежать колективи й які керують цілим господарським життям тих колективів. При тих станціях організується політичні комітети, які мають владу життя й смерти над цілим населенням. Вкінці ціла українська комуністична партія паде у підозріння нельояльности для Москви й ся послідна висилає Постишева для зорганізовання успішнішої збірки хліба. Постишев вичистив до щенту українську комуністичну партію з українського елементу. Досить навести, як приклад, для сього чищення, що з 300 районів, на яких є поділена Україна, викинуто 250 голов тихже районів. На Україні існує тепер правдивий стан кріпацтва для селян, одначе при царськім кріпацтві було бодай забезпечене фізичне життя селян кріпаків і їх родин, чого нема при більшовицько-комуністичн. кріпацтві. Вислідом більшовицько-московського режиму на Україні є отже, закінчив шан. професор, повне зруйновання й закріпощення України, а одиноким ратунком є як найскорше відірвання України від Совітського Союзу. На канадійських Українцях лежить обовязок провадити справу цілої України, бо на землях корінньої України неможливо робити якусь українську роботу. Також заявив проф. Тимошенко, що з московськими комуністичними кругами неможлива ніяка кооперація. По промові проф. Тимошенка ставили ще присутні деякі запити,на які шановний професор давав ядерні й вдоволяючі відповіди.

(Докінчення на стороні 8-ій)

НАЙВЕСЕЛІЩИЙ
КАЛЕНДАР НА СВІТІ Є:
"КАЛЕНДАР ТОЧИЛО"
148 сторін нового смішного матеріялу; 137 смішних образців; чистий гумор; нікого не чіпає; сміху до розпуки.
Ціна 35 центів.
Замовлення шліть на адресу:
THE FARMERS VOICE
10336 - 96th Street
Edmonton, Alta.

СТІННІ
КАЛЄНДАРІ
РІЖНИХ КОЛЬОРІВ І ВИДІВ
В РІЖНИХ КРАСКАХ
Можете набути в нашій книгарні
4 ЗА $1.00
При більшім замовленню відповідний опуст.
Пишіть на адресу:
UKRAINIAN BOOK STORE
10348 - 101st Street
Edmonton, Alberta

ДОПИСИ

Слава, Алта., 13. грудня, 1933

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЄ "ФАРМЕРСЬКОГО ГОЛОСУ"!

Прошу помістити мій допис у справі організації українських фермерів і робітників. Пригадую собі, що ще перед весною 1933 р. порушено у "Ф. Г." справу згаданої організації й ми взяли собі її щиро до серця й зачали організаційну роботу й так захопила нас весна й ціла справа заспалась аж до сього часу.

Тепер ми скликали мітінг у тій справі, щоби наново застановитись над нею. На тих перших зборах вписалось до фармерської організації 22 членів; маємо одначе надію, що впишеться до неї багато більше членів, бо до такої, як вище згадано організації, к о ж н и й радо пристане. У нас є льокаль (Ю. Ф. Ей), одначе се не є для нас своя рідна організація. Вписавшися до неї ми заплатили по одному долярови членської вкладки й зате кожний член одержує раз на місяць журнал (Ю. Ф. Ей), з котрого користає дуже мала частина з вписаних, через те, що не знає як слід англійської мови, в якій сей журнал видається.

Тому відзиваємося отсим до всього загалу як українських фармерів так і робітників, щоби взялися серіозно до творення своєї організації і перестали їти у хвості чужої, та щоби на ми не обганяли мух, але, щоби ми були і голубом і головою для себе самих. А створити свою організацію ми всилі і в нас є до того спромога. Ми маємо навіть і свій орган, який є "Фармерський Голос", який від дав себе виключно праці для зорганізовання фармерів і робітників. Для того користаймо зі сприяючих обставин і в слідуючім числі "Ф. Г.", нехай кожна кольонія чи округ, які інтересуються організацією українських фармерів повідомлять редакцію згаданого вище часопису, скільки членів числить їх організація й скільки округів вже зорганізовалось, щоби ми в якнайкоротшім часі могли скликати загальний зїзд усіх делегатів і започаткувати організаційну роботу, бо час скоро втікає і за кілька місяців наступлять знова весняні роботи.

Консервативи й ліберали проголошують вже політичні мітінги, а також др. Мегас подав вже до відома нашому громадянству, що буде кандидувати на посла, одначе ми не знаємо ще з якої партії; але не робить се ріжниці з якої, бо коли думає кандидувати у вегревильським дистрікті, то лише на те, щоби повалити українського представника у федеральнім парляменті, гр. Лучковича.

Ми не хочемо понижати цим д-ра Мегаса й не агітуємо за гр. Лучковичем, бо ми майже однаково знаємо їх обох, але думаємо собі оттак: Нащо то виймати з одної кишені й класти у другу, коли лучше булоби, щоби в одній стояло й в другу поставити. Ми раді тому, щоби ми мали якнайбільше працівників на політичнім полі, але не хочемо міняти одного за другого.

Через те відзиваюсь до наших фармерів зо зазивом, щоби ми вже раз зорганізувалися, щоби створити якусь силу, яка би не дозволила на се, щоби нам диктували одиниці, але щоби ми диктували одиницям.

Щодо організаційної справи, то думаємо її так повести, щоби кожний член нашої власної фармерської організації платив доляра на рік (так як у Ю. Ф. Ей), до сеї організації та щоби вона мала свій головний осідок не у Келгарах, але в Едмонтоні. В Едмонтоні отже була би централя при редакції "Ф. Г." і всі гроші засилалося би туди й кожний член отримував би "Фармерський Голос", (а не Ю. Ф. Ей); кожна філія, ухвалюючи якусь резолюцію, повідомляла би про се "Фармерський Голос", а він оголошував би її так, що всі члени знали би, що роблять і ухвалюють поодинокі філії.

Се, що пишу, не має уважатися за приказ, що так якраз має бути, а не інакше. Се є лише сугестія або пропозиція, бо ми її самі ще не знаємо, чи Хв. Редакція хотіла би взяти на себе сей обовязок, про який я згадував. У тій справі рішаючими будуть постанови зїзду, який би всьо обговорив і ухвалив резолюції, відносячися до творення фармерської організації й виробив відповідний статут сеї організації. Маю кріпку надію, що мою пропозицію візьмуть під розвагу наші українські фермері й що з Новим Роком наша фармерська організація започаткує свою діяльність.

Василь Чичура.

Ройкрофт, Алберта.

ВІДПОВІДЬ МОСКОВСЬКИМ АГЕНТАМ

Кілько разів ви не взялиб котру з большевицьких рептильок, то все подибаєте там повно вуличних слів, брехонь, плюток, накидів, словом повно всякого болота. Ляпали, ряли то на "У. Г.", то на "К. Ф.", але відколи почав виходити "Ф. Г.", то вже большевики аж зі шкіри вилазять так оплюовують сю часопись. Де вони не приліплювали "Ф. Г.". То до консерватів, то до лібералів, то до Ю. Ф. А., а вкінці випалили як дурний з рушниці, що "Ф. Г." видає "третя буржуазна партія". Помимо того, що комуністи забрали платформу від соціялістів і мов підлий син батька, котрий дав йому грунт, а загорілий синок пропив його, а опісля в брудний спосіб лає і клене батькові; так і большевики в підлий спосіб оплюовують С. С. Ф. А як вже в котрій околиці є яка людина, котра-б старалася розяснити фармерам що то є С. С. Ф. і розповсюднювати "Фармерський Голос", то вже мається та особа. Видумують на таку всякі плюгавства, починають з такою особою сварку лише, щоби зниохотити її до праці поміж фармерами. На Ройкрофт є також прихильники С.С.Ф., як і "Ф. Г.", тому то у "Ф. Ж." такого скавуління на "Ф. Г." і на кореспондетнку "Ф. Г.", "Маріянну." Що вже большевики не вписували на бідну "Маріянну". І сяка й така, і збойкотована, і нігде до товариства не належить, а навіть не повстидалися вліпити допис, що "Маріянна" є вже в большевицьким кублі. Недавно у "Ф. Ж." старався якийсь "Рийка" спровокувати одну з прихильниць С. С. Ф. Марію М. Бзову. Знаючи, що за стараним згаданої женщини розповсюднено "Ф. Г." на Ройкрофт, старався якийсь Р. спровокувати її в очах громадян Ройкрофту. Почав Р. з того, що, мовляв, казала мені "тов-ка" Бзова, що як була в шпиталі в Едмонтоні, так, кромі большевиків і якоїсь Шидловського, ніхто її не відвідував. "Булабим і загинула" кінчить Р. І чи є більша безчичність як така базграниа? Громадянка Марія М. Бзова всім говорила і говорить, а навіть публично подякувала не большевицьким "добродіям", а таким як властителеві друкарні де видається "Ф. Г.", Соляничеві і його дружині, котрі Бзову відвідували через цілий час її побуту в шпиталі, як також бувшому редакторови "Ф. Г." і дружині гр. Томашевським, котрі також були її щирими опікунами й потішателями в її недузї. Ось в який спосіб большевицько - московські агенти стараються спровокувати людей, котрі їм не на руку. Якщо М. М. Бзова така "щира" большевичка, а заразом пізнала "правдивих приятелів" в большевиках, як це Р. пише, так, чому не подякувала большевикам а іншим? Чому не передплатила "Ф. Ж.", а якраз "Ф. Ф."? І не то що передплатила "Ф. Г." для себе, а ще постаралась, щоби як найбільше розголосити про появу "Ф. Г.". Та все одно, що-б большевики не робили, так ідея соціялізму зростає й скорше чи пізніше ми будемо мати в Канаді правительство С.С.Ф., а гнилий большевизм піде в забуття разом з консерватизмом та іншими буржуазними партіями. Пльотками не зниохотять прихильників С. С. Ф. працювати за встановленням правительства з платформою С. С. Ф. Сьогодні кожний фармер чи робітник бачить ясно, що одинокий вихід з теперішньої кризи є під проводом С. С. Ф.

Маріянна.

КОНЦЕРТ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ПРИ ТОВАРИСТВІ ІВ. ФРАНКА НА ВЕСТ ТОРОНТО, ОНТ.

Жіночу Секцію при Товаристві Ів. Франка на Вест Торонто зорганізовано в листопаді, 1932 року. Початки, як в кожній организації були тяжкі, але при пляновій і завзятій праці наше жіноцтво в дечому випереджую за так короткий час свого існування й мущин. На потвердження сього факту, наше жіноцтво в скорім часі предложить звіт, з якого буде можна пізнати, що жінки можуть багато більше причинитися до піднесення освіти і культури, а також до боротьби за визволення "всіх трудящих", чим мущини. А покищо нехай послужить за взірець і потвердження сього факту Концерт, який Жіноча Секція відсвяткувала річницю свого існування в неділю, 26 листопада м. р. Хто був на сьому концерті, то з певністю сказав, що жіночий концерт був лучший чим концерт, який улаштували мущини. Концертові точки були ріжнородні так, що публика з кожною точкою бачила і чула все щось цікавого й нового.

Першою точкою була поява на сцені хору під управою дірігента Кундзери, якого знає й любить тутешня публика. В присутності хору тов. М. Пелехова (голова жіночої секції) виголосила вступне слово. Бесідниця у своїй короткій і річевій промові представила перебіг праці товариства, а також ціль улаштування цього свята.

Дальше відспівав хор товариства кілька гарних пісень. По скінченню пісень тов. М. Пиріг, старша трохи віком женщина, віддеклямувала деклямацію "Станьмо дружно". Тов. Пиріг деклямувала так добре, що сміло можна її зачислити до першорядних декляматорок.

Слідуючою точкою була гра на скрипку, яку відіграла М. Самбірська, а брат її Петро грав на мандоліну. Отсей музичний дует випав дуже гарно, за що публика нагородила музикантів грімкими оплесками, так, що мусіли грати вдруге. Опісля слідував "Сільський Гопак", танок, який відтанцювали С. Ємчук і М. Демчук. А поневже перший з танцюристів то інструктор, що учить танків в Укр. Нар. Домі, а друга танцююча особа добра танцюристка, то недивота, що танок виконали добре, бо публика змусила їх, (помимо втоми), ще раз танцювати.

Дальше відспівала 8-літня Ольга Цитульська сольо "Віють вітри". За дуже добре відспівання нагородила публика малу Олю грімкими оплесками. Не зле віддеклямувала Ольга Боничишин "Край в пожежі". Тріо, зложене з двох мандолин і одної гітари (Кундзера на гітару) відіграно добре, за що публика нагородила граючих своїми оплесками. Танок-гопак відтанцювала М. Самбірська, перебрана в мужеський стрій. Здібна танцюристка, добре його відтанцювала. Ніхто не міг сказати, що це дівчина танцює, аж коли скинула шапку, тоді можна було се пізнати.

Реферат виголосила т. М. Кундель. Цілий реферат передати читачам забралоб забагато місця в часописі. Я скажу тільки, що шановна референтка, щоби виголосити такий реферат мусіла немало перечитати. Це дає доказ, що жінки працюють старанно на освітньому полі.

По десять мінутовій павзі т. М. Самбірська відспівала пісню "Сонце низенько", при чому пригравала на скрипці, а брат її Петро акомпаніював на мандоліні. Добре вивязалась з деклямацією п. н. "Борітеся" 9-літня А. Кузь. По деклямації забрав слово т. Ів. Р. Ковалевич і візвав горячими словами публику зложити жертви на Укр. Інвалідів. Збірка принесла $3.74. По переведенню збірки т. Д. Кравець дуже гарно відіграв скрипкове сольо. Слідуючою точкою був укр. танок, який відтанцювала т. М. Демчук. Танцюристка вже з уродження має нахил до танку, тому не диво, що публика любить її завертати, що й прийшлось кілька разів зробити М. Демчуковій. По танкови, який випав вдоволяючо, вийшли на сцену наші три улюблені музиканти. Одначе наша публика якась така напасна, що як хтось виконує добре щось на сцені, то не хоче його пустити зі сцени. Те саме з цим нещасним тріом. Грай їм, а вони ще більше хочуть, а все за того ніхля. Дальше відтанцював танок Запорожця С. Ємчук. Танець гарний і добре виконаний, та лихо в тому, що шабля, з якою Ємчук танцював, не була гартована, бо як танцюрист вбив її в підлогу, то шабля зігнулася. Коли по часі танцюрист вихопив шаблю, щоб нею рубати, то насамперед в часі танцю мусів руками її нагинати, щобя була проста. Публика примусила його виступати ще раз, що хоч задиханий, мусів зробити.

Кінцеве слово виголосила т. Ольга Процик, а також т. Новак. На закінчення хор відспівав пару пісень і "Не пора".

Слід згадати, що дітей до деклямацій підготовив т. К. Лібрик, який веде Рідну Школу при товаристві безплатно як рядовий член.

Цей концерт нехай послужить за взірець нашим людям на Вест Торонто, що не лишиє сидіти в дома, або у кума, але треба записатись до якоїсь організації і там учитись чогось доброго. Мало того, що ми будемо називати себе "просвіченими", а темними останемо. Нехай не каже жінка, що "мені не до товариства, там нехай чоловік уже політикує", але кожна жінка повинна інтересуватися народним життям нарівні з чоловіком. Бо можна навести багато доказів, що жінка може інтересуватись так само політикою як і чоловік і т. і. Що більше, жінка є виховательою дітей. Коли жінка не буде належати до жадної організації, то не буде знати, як виховувати своїх дітей. І ці діти не маючи доброго виховання виростуть незнайками і стануть не корисними але шкідливими для свого народу. Сі діти не будуть знати про свій, століттями поневолений, народ і не будуть знати до кого себе зачислити. А щоби сього не було, то все жіноцтво мусить обовязково бути в організації, а будучи в організації будьмо певні, що осягнемо нашу остаточну мету, до якої прямуємо, Соборність і Незалежність нашої України.

С. Т. К. Е.

Елдорена, Алта.

ПІДСЛУХАНЕ НА ФАРМАХ

Я кажу вам, що за всяку ціну нам треба тримати уряди в наших руках. Хто має власть, той має силу. Робім, що лиш можемо, аби вдертися до уряду. Нам того дуже треба, бо вже вичерпуються послідні центи. Ви кажете що бути шкільним секретарем то нічо. Прокопе, я кажу вам, що ви є осел. Ви на тім не розумієтеся. Ми з Федьком старі пси. Ми знаємо свій фах. Перше не треба до школи учителя патріота, бо ся зараза нас убе. Він заставить нас до роботи, а нам яка користь з того. Як трости таки возьмуть, то треба копати під ним, аби, або сам забрався, або таки вигнати. Добре мати старого "бечелора", Англійця, бо сей гроші має й у нього все можна зазичитися. Ти знаєш Федьку як у вас був той старий, то ти йшов як до своєї комори. Потім ти ззурів і допустив до того, що він пішов і від тоді чи можеш у кого зазичитися?

Ну, та я лиш секретар, а трости забагли свого й взяли Горовича, але я йому скоро постелив. Бо яка мені користь з нього. хабара від нього не дістанеш, не позичиш, ані пятьдесятки, бо він десь ті гроші все розсилає. Йому якийсь патріотизм в голові. Я взявся на штуки й при помочі чорних скоро його збувся, а потім при вашій помочі, Прокопе, все ми то заложили на них. Потім я навчився, що треба брати таких учителів, аби просили вас за роботу, то тоді треба дати їм до зрозуміння про що річ іде, ну й бодай половину першого чека чоловік дістане, як то кажуть гонорового, за фатигу. От, що значить бути секретарем. В такім разі й секретарем можна бути за менші гроші. Се твоя школа, куме Іване, научив ти мене не одної штуки ще в муніципалі, тому я все буду твоїм вірним другом.

Так, так, Федю, ти лиш слухай мене дальше, а я кажу тобі, що, або ти, або Василь будеш тростом сього року, а тоді твоя секретарка забезпечена. Нам то конечно треба осягнути. Василь наш, Никола з пісків наш, а Олексу, то вже ви, Прокопе, маєте прикоськати, се легко, він же наш член з "Обєднання", ви знаєте його хвалити, а він се любить. Олекса щось за дуже чесний вдає, але, коби ми втягнули його в своє товариство, то буде таким хрунем як і ми. Ми так його обмотаємо, що йому не буде виходу, ані взад ні вперед і тоді мусить тримати з нами як Василь інспектор від муншайну. Я ще раз кажу вам, що нам патріотів учителів не треба, а як трафиться який, що пічне дерти голову, то скоро з ним справитися, аби знав з ким має до діла. Він дивиться як в роблю. В моїй школі й духом патріотичним не пахне. З Англійцями я маю спокій, а як би був який наш патріот учитель, то прийшлося би й мені звестися на ніщо і давати центи на якісь народні цілі і тоді не лишилося би нічого й на шклянку пива. А так я маю спокій. За то я, аби відвернути увагу кричу всюди, що то другі хруні й тому нема для них школи. У мене учитель робить то, що я йому кажу, а як ні, то я йому покажу, а найважніще пильнуйте, аби не йшов до Народного Дому; чого його там, най пильнує свого носа. Ви, куме Прокопе, в однім кінці, я в другім, а ти, Федьку в середині пильнуймо, аби в цілій околиці не було нічого іншого лиш свинство, колотнеча, сварка в товариствах, бо се наші жнива, тоді наше горою.

Прокопиха мила начиння, щось нервувалася, а далі вхопила мийку та закричала: а ви хруні, а ви шпіони, не доста, що вже свините всюди, а ще хочете втягнути брата Олексу в свою компанію! А не дочекаєте того, аби він хрунем був! Вже доста, що я віддалася за хруня й тепер не можу лиця між люде показати! Та мийкою, мийкою, а забирайтеся мені з хати!

Куми обтираючися вибігли на двір. Прокіп пішов на почту і просидів там геть аж поза північ.

На другі збори рішили зійтися до кума Федька.

Кум Іван.

ПРОТЕСТИ ПРОТИ ВАРВАРСТВА НА УКРАЇНІ

Замах у совітськім консуляті у Львові. — Наглий суд над українським боєвиком. — Присуд: досмертна вязниця. — Демонстрації у Львові; одна особа вбита. — Масові арештування.

Дня 21 жовтня, с.р., як ми вже про се згадували, до совітського консуляту у Львові прийшов якийсь молодий чоловік і хотів бачитися з консулем. У хвилині [illegible] секретар консуляту, [illegible] Майлов, стягав з нього протокол, — незнакомий вийняв револьвер і стрілив до нього два рази. Майлов згинув на місці. Незнайомий стрілив відтак до возьного консуляту, Джугая, якого зранив у руку.

Справника арештувала в будинку консуляту заалярмована польська поліція. Він заявив, що замах виконав на приказ організації. Його прізвище: Микола Лемик, літ 18, селянський син зі Солони, перемишлянського повіту.

Лемика відвезено до слідчої вязниці, а дня 30 жовтня відбувся над ним наглий суд.

До оборони Лемика зголосилося 8 найчільніших українських адвокатів, що репрезентували ріжні українські партії та напрямки. В сей спосіб українська палестра (адвокати) хотіла заманіфестувати своє співчуття для молодої людини, що посвятила себе для цілої нації. Та суд недопустив усіх оборонців, обмежуючи їх число лише до 2-ох. Супроти сього оборону обняли: професор др. Володимир Старосольський (соціял-демократ) і др. Степан Шухевич (націоналіст).

До розправи покликано свідків, що були в часі замаху в консуляті, та поліційну службу. Між свідками був віцеконсуль Михайло Голуб, москаль, що зізнавав по московськи.

Микола Лемик вчасі переслухання зізнав, що до вини не почувається. Совітського консуля хотів убити на приказ організації **на знак протесту проти терору та знищення української культури на землях Радянської України.**

Оборонці ставили обвинуваченому цілий ряд запитів, як наприклад: Чи знає він про правно-політичні відносини С. С.Р.Р. до українських земель, чи знає про жахливі події на Україні, про самогубства Хвильового, Скрипника та урядовця львівського консуляту Миколи Стронського і т. д. — одначе предсідник трибуналу Мединський не дозволив обвинуваченому відповідати на сі питання.

По промові прокуратора Прахтель-Моравянського, який жадав засуду кари смерти, і по промовах оборонців д-ра Шухевича і д-ра Старосольського — **трибунал по нараді засудив Миколу Лемика на досмертну вязницю.**

* * *

Того дня вечером, по засуді Лемика, українська молодь хотіла уладити демонстрацію перед будинком совітського консуляту, та сильно скосигнована поліція, що облягла консулят, не допустила до неї. Супроти сього молодь удалася перед восвідство (будинок давнішого камісництва) — та й тут поліція не допустила до демонстрації. Впали стріли з обох сторін, наслідком яких ранено кілька осіб, а одну жінку українку, застрілено на смерть.

В звязку зі замахом на совітський консулят та з демонстрацією по засуді Лемика, поліція арештувала кількадесять осіб та перевела численні ревізії по мешканнях українських діячів.

"ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

Для тих, що хотілиб читати частіше часопис
ПОРУЧАЄМО
запренумерувати собі одинокий український часопис на американському континенті,
Народну Волю
що виходить три рази в тиждень. Часопис редагований в дусі робітничім і дуже інтересний своїм добірним матеріялом.
Передплата виносить: До Канади $5.00 на рік.
Адреса:—
NARODNA VOLA
524 OLIVE STREET,
SCRANTON, PA., U.S.A.

НАЙКРАЩІ ФОТОГРАФІЇ ЗА НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
дістанете в
SIGERIST STUDIO
9943 Jasper Ave. Edmonton

N. ROMANIUK
Адвокат і Нотар
Телефони:
Офісу 26629; Рез. 82705
304 McLeod Bldg., Edmonton

G. H. VanAllen & Co.
G. H. VANALLEN, K.C.
C. CLEMENT, L.L.B.
Адвокати
2 National Trust Building, Edmonton, Alta.
Phone 22828

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Harvie, Bury & Yanda
Полагоджує всякі судові справи, як цивільні, кримінальні і т.д. Пишіть по українськи.
208 Bank of Toronto Bldg.
Phone 22115 EDMONTON

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
Др. В. С. НЕВЧАС
ЛІКАР-ХІРУРГ І АКУШЕР
Тел. Офісу 23133 — Рез. 24384
Suite 4, Bradburn-Thomson Blk.
10160—101st Street, Edmonton.

Український Лікар
Др. ОСИП МЕГАС
KITCHEN BLOCK, Room 301
Phone 24646
10184a—101st Street
EDMONTON ALBERTA

Телефон Офісу 24416
Др. І. Верхомин
ЛІКАР - ХІРУРГ
Тел. Резиденції 73158
Електро-Терапія
Christie Grant Block,
Др. Ф. Ґовда
ДЕНТИСТ
Тел. Резиденції 23219
Edmonton, Alberta

ВСЯЧИНА

ЯКТО БІЛЬШОВИКИ ШИРИЛИ РІЛЬНИЧУ КУЛЬТУРУ СЕРЕД КАЛМИКІВ

У нюйорським тижневику "Ню Република", находимо виїмки з дневника одного подорожного по Совітськім Союзі у 1932 р. Наводимо тут дослівно статтю про те, як московські більшовики учили "диких" Калмиків уживати трактора на скольктизованих господарствах. Прислали на таку калмицьку скольктизовану фарму трактор. Трактор прийшов, але поучень як його уживати не прислали. Калмики ніколи ще не бачили трактора. Почали його випробувати. Вони чували про трактор тільки одно: говорили їм комуністичні інструктори, що трактор поїде без коней. Це саме добре думали Калмики, бо вони не мали коней, а тільки верблюдів. Запрягли тому верблюдів до трактора. Треба було дочепити аж шістьох верблюдів, щоби можна було рушити трактор з місця. Треба було опісля додати ще двох, щоби трактор потягнути. Потім додано ще двох, щоби трактор не станув. Ціле Калмицьке село голокало на бідних верблюдів, як вони приставали. Тягали машину по всьому полю, поки її поломали.

ЯКТО БІЛЬШОВИКИ ПРИНЕСЛИ "ДОБРОБУТ" МЕШКАНЦЯМ КАВКАЗУ?

В одному селі на Кавказі згаданий подорожник почув таке: "До 1928 року кожний селянин мав у тім селі найменше 1000 овець. Тепер ніхто не має більше як 10 до 20. У цілому селі було колись до 40,000 овець, нині нема їх і 2,000. Уряд забрав нам вівці й нам треба найменше десять літ, щоби відзискати втрати. На державній фармі забагато овець. Багато згинуло від недуг. Ні одна вівця не є там зовсім здорова. Пуд, себто 36 ам. фунтів, вовни коштував колись 3 рублі, нині коштує 200 рублів.

НАСЛІДОК "РОЗУМНОГО" ГОСПОДАРКИ БІЛЬШОВИКІВ

Ткацькі фабрики в Саратові, в яких у 1931 р. працювали сотки робітників, у 1932 р. не мали вовни й тому стояли замкнені.

КУЛАКИ, СЕ ПОТВОРА З ВІДРАСТАЮЧОЮ ГОЛОВОЮ

Якщо большевикам у тім не поведеться, то вони складають сейчас вину на кулаків, тобто мастніших селян, що є за індівідуальною господаркою. На думку згаданого подорожника боротьба з кулаками є схожою з боротьбою Дон Кіхота з вітраками й є сумнівної вартости. Знищать більшовики найбагатших кулаків, то опісля найдуться бідніщі кулаки. За ними ідуть іще бідніщі. Просто, всі селяне се люде, що мають душу кулаків. Звісною річчю є, що селяне у цілому світі хочуть мати свою власну землю, щоби її обробляти. — Большевицький уряд, коли бореться проти "кулаків", бореться у дійсности проти всього селянства. — А наслідки будуть такі, що викличе він лише страшну ненависть між селом і містом.

ЧІСНИК — НАЙЛІПШИЙ ЛІК

Чісник—як кухонна приправа розповсюджений по всьому світі. Загально їдять чісник і цибулю Жиди і він є одним з чинників, що протидіають вимиранню Жидів по містах.

Уже в старинних часах уживали чіснику як лікарства. В середньовічних часах уживали чіснику проти холери азійської.

Живий та пристрасний темперамент південних Французів і Гастонців загально приписують тому, що вони їдять дуже багато чіснику. Те саме торкається Арабів у північній Африці. Дуже часто трапляються люде, що доживають віку понад сто літ, і загально кажуть, що такий довгий вік вони завдячують між іншим чіснику.

Останніми роками медицина звернула увагу на лічничі прикмети чіснику, що в багатьох народів (між ними й серед українського народу) і досі є народнім ліком. Вплив чіснику при ріжних недугах докладно досліджували на клініках, розглянули склад чіснику та лічничий вплив поодиноких його складників. Головною лікувальною частиною чіснику є чісниковий етеричний олійок, що має в собі коло 15 процентів сірки.

Чісникові препарати є добрим ліком проти грипи. З успіхом уживають чіснику при недугах кормового проводу, при недугах легенів, як хронічне запалення олегочної, туберкульоза і т. п.

Чісник діває теж дуже добре антисептично, виганяє глисти, та найважніще: є це знаменитий лік проти склерози. При склерозі чісник дуже помалу та постепенно поширює крові судини й обнижує значно тиснення крови. Коли хорий на склерозу вміло вживатиме чісникових препаратів, може з часом зовсім усунути цю недугу.

Найчастіще вживають спіртового екстракту чіснику, який продають в аптиках, а також багато людей роблять собі вдома. Вживають теж у лічництві чісникового соку, який витискають гидравлічною прасою під дуже великим тисненням. До соку, що його так виробляють, додають спеціяльних складників, щоби не ферментував. Цей лік доволі дорогий.

Продають теж чісникові лікарства, яким при помочі спеціяльних додатків відібрали неприємний запах.

Хто не може купувати дорогих чісникових ліків, хай їсть звичайний чісник що дня при вечері (два - три зубці дрібно посікані) з небагато квасного молока (склянку).

Всякі вчені називають чісник еліксіром життя, тому, що він дезинфекціонує кормовий провід.

Садівський Богдан Теодот.

Р А Б

(Із циклю: Людські Душі).

Довелося мені зустрінути його. Так — так! (У 30 рр. XX. століття!) Я сам його бачив (можеб другому не вірив). І ці покірні очі — вічно благаючі, і обличе туманове, скривлене, і стать зігнуту. Ще добре чую тремтючий голос (а було це в поїзді, де він не хотячи потрутив якогось добродія): "Присягаюсь, паноньку, я не хотів!" У відповідь скрегіт чужої мови: — "Не хотів? Ах, ти хаме"!!!

—Даруйте, добродієчку, простіть!

—Марш, сякий сину!

—Божуся, панюсю, я невинний цьому! Я...

Не докінчив. Панюсьо дав йому пощочину. [illegible] пішов, без слова, скулений [illegible].

ПОЧАТКИ ПАРОПЛАВА І ЗАЛІЗНИЦІ

В місяці серпні м. р. минуло 126 літ від першого парохода на воді. Правда, є старі записки про те, що ще в шістнацятім століттю якийсь Еспанець пхав свій човен по воді силою пари, але його спроби не мали ні наслідувачів ні практичного ужитку. Щойно на початку девятнадцятого століття одночасно декілька винахідників одержали патенти на парові кораблі. Та перший кораблик, що справді поплив силою пари і зараз з початку відбув далеку дорогу, був "Клермонт", збудований і кермований Робертом Фултоном з Литл Бритейн в Пенсильвенії. 17-го серпня 1807 року "Клермонт" — невеличке судно 150 футів довжини і 13 завширшки — вирушив з Ню Йорку і на протязі 32 годин силою парової машини доплив до Олбані, роблючи таким способом чотири з половиною миль на годину. Від того історичного дня починається розвиток парового мореплавства.

Ще важніщий винахід, паровик, появився щойно 18 літ пізніше в Англії. Теж спроб було багато і в 1803 році Ричард Тревитик збудував першу практичну парову льокомотиву. Але аж в 1825 році відкрито в Англії першу залізну дорогу для публичного ужитку. Чотири роки пізніше привезено чотири льокомотиви в Америку і 8-го серпня 1829 року одна з них зробила першу спробу їзди — в той час ще на деревляних рейках — в Гонесдейл в Пенсильвенії.

17-го серпня 1858 року закінчено проведення першого підводного кабеля через Атлянтійський Океан і тогож дня пішла через море перша телеграфічна депеша. Але вже через вісімнадцять день сигнали стали незрозумілі і щойно вісім літ пізніше проведено кабель вповні охоронений від впливу морської води. Тепер сама "Вестерн Юніон" має 40 каблів, що простягаються на довжину 28,620 морських миль, а взагалі всіх телеграфічних проводів на дні морів і океанів рахують на яких 260,000 миль.

ЩО ТАКЕ БІЛЬЙОН?

Говорячи про великі числа, чи подумали ви колинебудь, що се таке більйон? Ви знаєте, що се мільон мільонів. Але поглянмо ми, скільки часу треба, щоби дочислити до більйона, тоді побачимо, що се за великанське число. На одну мінуту можемо дочислити до 200, то на одну годину дочислилиб ми до 12000, на добу 288,000, на рік або 365 днів 105,120,000. Щоби начислити більйон на те треба би 9512 літ, 34 днів, 5 годин і 20 мінут безперестанного скорого числення.

ПРИЧИНИ ДОВГОВІЧНОСТИ БОЛГАРІВ

Довговічність Болгарів є загально звісна, але отсей припадок належить до надзвичайних. Генеральний консуль в Манчестері Ангелов, якого болгарське правительство іменувало секретарем Данева підчас лондонських мирових конференцій, розповів одному з правоздавців лондонських часописей таке:

Мій прадід — говорив Ангелов — помер перед 20 роками, мав 132 чи 134 роки. Докладно його віку не можу означити, але помилка є може щодо двох або трьох літ, котрі я міг би йому відняти або додати. Пригадую ще добре собі, як я був хлопцем, брав він участь у весільній забаві, з нагоди, що вийшла за муж одна моя тітка. Мій прадід також був на сім весіллю, а мав тоді уже 120 літ. Він також мав весільну промову, в якій висловив вдоволення, що вколо себе бачить стільки потомків. На весіллю було понад 200 членів родини. При кінці своєї промови прадід заявив, що сподіється пережити всі свої діти. Його пророцтво здійснилося. Він мав за двома жінками ні менше ні більше, лише 26 дітей, а мушу зазначити, що вдруге оженився в 90-тім році життя. В згаданім весіллю декотрі його сини мали вже по 80 і 90 літ.

Батько Ангелова мав тоді 88 літ, а виглядав наче 40-літний мужчина. Займався господарством вісім годин щодня і не мучився. До того не втратив ані одного зуба.

Болгарія взагалі має більше ніж кожний інший край столітних старців, що завдячують свому простому способови життя. Болгари їдять мясо раз на тиждень, не пють горівки, зате зїдають багато ярин і квасного молока-йогурту.

НАЦІОНАЛЬНІ ГИМНИ

Більшість гимнів узгляднює тепер націю, а не особу монарха. В декотрих краях, як приміром в Швеції, оспівують померлого короля — особистість більше легендарну ніж історичну. Ось опис, хоч неповний, гимнів, який показує їх розложення.

Гимни в честь монарха мають Англія, Данія, Швеція й Канада.

Гимни в честь нації (народа): Злучені Держави, Голяндія, Угорщина, Норвегія, Україна, Польща, Чехословаччина, Німеччина, Еспанія.

Третю категорію становлять революційні гимни як приміром Франція: — Марселеза; Бельгія "Брабансон"; Ірляндія: — "Боже, збережи Ірляндію"; Інтернаціонал", Повстаньте гнані і голодні".

Майже всі гимни розмірно не давного походження: вони числять від сто до двіста літ свого існування. Автори їх по більшій части незвісні, за вийнятком Руже де Ліля — автора "Марселези" і Львова "Боже царя храні". Одинокі гимни слова котрих належать до більших поетів — се норвеський "Ми всі любимо сю країну", котрого автором був Берндон і російський написаний на слова Жуковського. Одиноким гимном, музику котрого написав славний композитор був австрійський, який був твором Гайдна. І третій одинокий в своїм роді — бувший португальський, автором котрого був бразилійський король Дон Педро І.

ЖИДІВСЬКИЙ СПОСІБ

Зійшлися Жидки тай радять, який би презент зробити рабінови? Одни радить те, а другий се, аж нарешті одноокий Шмуль, ша! каже: Даймо йому по фляшці в "файн" вина. А щоби ніхто не міг сказати, що його вино лихе, а другого гірше, то кожний принесе й сам влие до бочки, а опісля занесемо рабінови.

Всі згодилися і на означений день кожний приніс своє. Шмульо каже до себе "на що йа маю давати вино, я дам воду. як всі принесуть вино, то моя літра води розїйдеться тай буде всьо добре. Рудий Абрум про ... аксамо, і так всі до одного. Замість вина принесли по фляшці води.

ЦАР І СОРОЧКА

Один цар був дуже хорий. Він велів прикликати до себе всіх мудрих і учених людей свого царства. Коли зібралися, цар їм сказав: Дам половину царства тому, хто мене вилічить. Один мудрець сказав: Коли найдеться один щасливий чоловік, то здійметься з нього сорочку, а надягне її цар — тоді він видужає. Довго ходили післанці по цілім царстві, та нігде не могли найти щасливих людей. Одного вечора царський син, коли переходив коло якоїсь хатини, почув, що в ній говорив хтось таке: — Ех, слава Богу! напрацювався я нині, наївся до сита тай лягаю собі, виспюся! Чого мені більше треба? Ось один щасливий чоловік! — сказав до себе царський син і врадувався дуже. Зараз казав зняти з того чоловіка сорочку, а за неї дати йому скільки схоче, та віднести її чимскорше до царя. Післанці підійшли до щасливого чоловіка і хотіли зняти з нього сорочку. Та щасливий чоловік був такий убогий, що навіть не мав на спині сорочки.

УЖИТОЧНІСТЬ МАСЛЯНКИ

Не всі знають, яку користь приносить уживання маслянки. Кварта маслянки має білковини за 4 яйця. У Німеччині й Голяндії лікують слабих на шлунок людей маслянкою. Її беруть із стерилізованої (очищеної через підогріття) молодої сметани, легко підкислої. Розуміється, не можна тримати маслянки на теплі, тільки в холоді.

При шлункових і жовчевих недугах маслянка дуже помагає. Маслянка поживна і охолоджує змученого, а є дешевша від молока.

Канада продає головно на голяндських ринках свою гречку.

Мешканці дістрікту Колюмбія, у Злучених Державах, не можуть голосувати навіть на президента.

Ліпше мати мудрого ворога, як дурного приятеля.

Стародавний мудрець багато відріжняється від теперішнього ученого; дураки-ж всіх часів однакові.

Природа, даючи ослови довгі уха, як би хотіла тим сказати: "твоє діло — слухати і тільки всего!"

ГУМОР

ПРОПОВІДЬ

Булисьте в церкві? Був.

А говорили ксьондз проповідь?

А я, говорили! Дуже файну науку мали. О вже я давно такої науки не чув! Аж наріж плакав!

А що говорили? — Або я знаю!

ПРИПРОСИВ

На празнику гості посідали за стіл, а газда припрошує: "Жийте, гостеньки! Їжте си печінки, крайте собі серце."

НЕ ЧОЛОВІК

"Чоловіче. Не їди через город, бо затолочиш."

"Е, я ще не чоловік".

"А щож ти?" — "Я парубок".

НЕ ДУРЕНЬ

Поніс чоловік полотно на ярмарок, тай у вечір вкрали. Приходить він домів тай каже: "Ото, жінко, нині цілий день на ярмарку страх як полотна крали. Але я не дурень: цілий день своє носив, аж під вечір вкрали".

ШАХРАЙ

Ти дурне Сруль. Ти хочеш від мене девять відсотків? Від мене, від твоє брат?! Воно хоче 9 відсотків. Де твоя совість? Що скаже на се Бог?

—"Нічого не скаже. Господь Бог скаже: Сруль порядний чоловік; він позволяє на 6 відсотків.

—"Ну, так, на 6, але не на 9.

—"Іцик, який ти дурний. Чи ти не знаєш, що згори представляється всьо на виворіть? Я напишу 9, а Бог буде читати 6.

ДУРНІ

Як то кажуть, білий світ
Без дурнів не буде;
Воно й правда, що дурних
Не родять-же люди.
Дурні так самі від себе
На світі беруться
Та радіють, що дурні.
Шиї у гору дмуться.

ЧОРТІВСЬКИЙ ВИБІР

Один великий капіталіст сказав до свого слуги в приступі сердечности: "А скажи мені, Іване, припустім, що чорт хотівби забрати одного з нас. Котрого, ти думаєш, він узявби?"

—"Він узяв би певно мене, пане".

"Чомуж так, дураку?"

—"Бо він мене мігби інакше стратити. А що ви йому дістанетеся, того він певний".

Берне.

У СУДІ

Суддя до злодія: "Якто так сталося, що ви забрали зі собою всі сі пусті й маловартні дрібниці, а лишили нерухані такі великі гроші?"

Злочинець: "Най пан суддя на мене за те дуже не гнівають ся. Моя жінка мені за те вже добру дала науку."

ДОЗВОЛЕНІ ЗЛОЧИНИ

Можна допускатися ось таких злочинів, за які нема кари: Убивати час, труїти воздух, ранити серце (але не в Америці й не багатому чоловікови), дусити сміх, бити байдаки, красти поцілунки.

НАВАРИЛА БИ ПИРОГІВ

Казала одна жінка: І дровець роздобула й води принесла, як би сир і масло, то пирогів наварила би-я, та лишенько, муки не маю й барабольі мені вийшли.

У РЕСТОРАНІ

Гість: Кельнер, чи не можете мені дати чистого ножа?

Кельнер: Він повинен бути чистий, бо я ним краю мило.

Ми будемо приятелями аж до кінця.

То позич мені 10 долярів.

Се конець.

Я рад би вам неба прихилити!

Дайте спокій, я ще хочу жити!

Що це таке рулета?

—Це таке заведення, де з буржуїв роблять пролетарів.

ГОРОЖАНИН І УРЯД

У других краях, коли горожанин невдоволений з уряду, він емігрує. У Франції він просить уряд імігрувати.

Гайне.

НЕ БУЛО РАДИ

Батько до свого синка: "Ах мій Боже! А ти як виглядаєш, хлопче?"

Синок: "Я впав у калабаню."

Батько: "Що? У нових штанах?"

Синок: "Не було часу зняти."

ПОЛІТИКА

Реставратор до гостя: "Жаль мені се вам сказати, пане, але я мушу вас попрохати більше до моєї реставрації не заходити. Ви вічно трясете головою. Я знаю, що се через політику, але люде думають, що се через кепську їду з моєї кухні!"

РИБАКИ

Здибалися два рибаки.

"Що ти зловив?"

—"Щупака." — "А я видру."

—"Маєш ти мені видерти, то я кину." Тай кинув щупака у воду.

А тамтой говорив про видру.

ОСТОРОЖНІ

Ішли раз глухий, кривий, голий і сліпий через ліс.

Аж каже глухий: "Слухайте, щось тріснуло!"

А сліпий каже: "А дивіть, то розбійники"!

А на те кривий: "Тікаймо!"

А голий: "Бо нас обдеруть!"

У ШКОЛІ

Професор: Як обчислється обвід колеса?

Ученик (потихо): Чи він здурів? А я відки маю се знати!

Професор: Но, но! повтори голосніще, може й добре сказав.

Хто ніколи не зазнав смутку, той не відчуває веселости.

КОСАРІ

Косили траву батько й син.

"Ой", каже батько, "як же ми мало вкосили".

—"Е, каже син, "комуж тут косити: Ви старі, а я молодий".

Але сіли полуднувати.

"Ой", каже батько, "як ми багато зїли".

—"Е, відказує син, ви хлоп і я хлоп. Хиба нема кому?"

У ПИВНІМ ПАРЛОРІ

Бартендер: Що позволите?

Гість: Нічого, іно велику шклянку пива й пару щирих слів.

Бартендер: Вел, ось вам велика шклянка, а пара щирих слів: Не пийте!

НОВІСТЬ!
Замовляйте нову книжку під наголовком:—
ХтоВинуватий
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ
Оповідання написані дуже займаючо з життя галицьких селян з перед 30-ти літ, з під пера ДМИТРА СОЛЯНИЧА, відомого колись організатора Січей і радикальної партії в Снятинщині, який живе тепер в Канаді.
Книжка має 161 сторін друку і коштує тільки 50 центів.
Замовляти можна в головному складі;
Alberta Printing Co.
Edmonton, Alberta
10336 - 96th Street,
або
D. Sollanych
514 Ave. E. South
Saskatoon - - Sask.

За 1 Доляра
пішлю Вам 1 великий календар книжковий і 10 малих, кишенькових.
Замовлення й гроші пересилайте в реджістрованім листі, під адресою:
P. BUNIAK
Lwiw, East Galicia,
Zuliński Street No. 15/50
POLAND, EUROPE.

ДО ВІДОМА ВСІМ ДРАМАТИЧНИМ ГУРТКАМ!
Замовляйте і грайте у своїй околиці Сензаційну Драму
Данилишин і Білас
в чотирох діях, з під пера Ст. Васкана.
Ця драма представляє живу картину з препамятних подій Українських Революціонерів в Городку Ягайлонським в 1932 році.
Замовлення шліть до:—
S. WASKAN
10336—96th STREET
Edmonton, Alberta
Ціна примірника 35 центів, для книгарень і товариств значний опуст.

Hotel York
Передше National Hotel
10401 - 96th STREET, EDMONTON, ALBERTA
Телефон 25263
Якщо ви в Едмонтоні, загостіть до нашого готелю, а будете чутися як вдома.
МАЄМО ДО ВИНАЙМУ НА ДНІ, ТИЖНІ АБО МІСЯЦІ ВИГІДНІ, ЧИСТІ, МОДЕРНО ВИКІНЧЕНІ, ДОБРЕ ОСВІТЛЕНІ Й ОГРІТІ КІМНАТИ, З ВОДОЮ ТА ДЗВІНКОМ, ВКЛЮЧАЮЧИ КУПІЛЬ.
Телефон до всіх частей міста безплатно. Почекальня з прекрасними декораціями і радіом для вашої вигоди.
Перевіз автом від стації до готелю і впротивну сторону даром.
ЦІНИ ЗА КІМНАТИ УМІРКОВАНІ, ВІД 50Ц. ВГОРУ.
Услуга первородна і ввічлива.
За повне вдоволення ручить
РОМАН Р. СТОПКО, Властитель.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

ЖЕЛАЄ
Всім Своїм Клієнтам, Прителям, Знакомим і Всему Українському Народови

С. Головач

Expert Dyeing and Cleaning
LIMITED
10056-105th Street, Edmonton, Alberta
Телефон 25252

З НАГОДИ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
Всім Нашим Покупцям, Клієнтам, Прителям, Знакомим і Всему Українському Народові

ЖЕЛАЄМО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Ross Plumbing & Heating Co.
10322 - 96th STREET EDMONTON, ALBERTA
Telephone 26721
N. SPACHINSKY, Mgr.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
І
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
—— ЖЕЛАЮ ——
Всім Передплатникам "Фармерського Голосу", як і всім своїм Знакомим, Прителям і Прихильникам!
Т. ТОМАЩЕВСЬКИЙ.
P.O. Andrew, Alta.

Всім Своїм Покупцям, Прителям, Знакомим і Всему Українському Народові
—— ЖЕЛАЄМО ——
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
UNION MEAT AND GROCERY
10345 - 96th Street -:- Edmonton, Alta.
Ю. ЛАЗАРУК і Т. СТЕЧИШИН, Властителі.
Телефон 24014

ПОЛЕТ ЛІТАКОМ ЛІКАРСТВОМ

Ті, що літають дерoплянами, себто пільоти, літакова обслуга й пасажири зауважили, що полет літаками лічить часто простуду і катар. Тепер ведуться над тим поважні лікарські досліди, які виказали, що дуже часто хорі на катар і простуду, після полету на значній висоті, висідали з літака цілком здорові. Учені догадуються, що бакцилі, які викликують простуду, не видержують розрідженого воздуха, який є на значних висотах і гинуть.

ДОХОДИ З ПОДАТКІВ ЗМЕНШИЛИСЬ

Зі звіту міського асесора Вокера комішіонерам показується, що від 1 січня по кінець листопада, с. р. стягнено $187,134 менше податку як у тім самім часі минулого року. Зате потішаючим є, що сього року стягнено багато більше залеглостей як се мало місце у минулім році.

Картка Замовлення

Висилаючи передплату на "ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" виповніть сю картку і зашліть до Адміністрації

THE FARMERS' VOICE
10336—96th Street -:- Edmonton, Alta.

Посилаю ...., як передплату за

"ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС" на .... рік, (пів-рік).

Часопис прошу висилати на адресу:

Імя і назвиско ....

Почта ...., Провінція ....

Нова Радість Стала

Нова радість стала,
Яка не бувала.
Для фармерів українських
Зоря засіяла.

Засіяла зоря,
Засіяла правда,
Всіми нами фармерами
Виждидана здавна.

Ся зірка, се світло,
Се "Фармерський Голос"
Невідступний наш приятель
Ні на один волос.

До нас заглядає,
І правду голосить,
Та найбільше пожадану
Розраду приносить.

Розраду приносить,
Наш ум просвіщає,
Про причини наших злиднів
Нас освідомляє.

На білім папері
Дрібними рядками,
Розкриває усю правду
Перед фармерами.

Й не лиш перед нами
А перед всім світом,
Що фармерам дієсь кривда,
Як зимов так літом!

І що такі кривди
Доти в світі будуть,
Доки собі всі трудящі
Правди не здобудуть.

Тому він голосить,
Щоб нам всім брататись,
І в фармерсько-робітничу
Громаду єднатись.

В громаду єднатись,
Ставати до бою,
Спільною працею, спільними силами
Здобуть кращу долю.

Тому підчас сих Свят
Різдва Христового,
Скріпім жертвами своїми
Приятеля сього.

Даймо йому поміч —
Зашлім му коляду
Щоб дзвінкіше й відважніше
Голосив нам правду.

Збираймось в дружини,
Йдім хата від хати,
На сей наш "Фармерський Голос"
Коляду збирати.

В той спосіб докажем
Не словом, а ділом,
Що обстанем свою справу
І душею і тілом.

Докажем, що ми вже
Починаєм знати,
Що в боротьбі з неправдою
Треба збрую мати.

Збруя ся, — се преса,
Що злучить нас в силу,
І поможе нам неправду
Загнати в могилу!

Т. Томашевський.
Андрю, Алта., 1.-I.-1934.

ЗІЗД СОЮЗА УКРАЇНСЬКИХ САМОСТІЙНИКІВ

(Продовження зі сторони 5-ої)

Наради третього дня Зізду були теж вельми інтересні, а розпочалися вони пополудні, по скінченню обіду для учасників Зізду. Підчас обіду промовляли посол Лучкович і проф. Тимошенко. На пополудневих нарадах принято резолюцію, якою уповажнено нову Дирекцію Інституту до продажі двох парцель зі салею, які притикають до Інституту місцевій українській православній громаді або кому иншому, хто предложить найлучшу оферту. Також добрий відчит виголосив гром. Буряник, настоятель Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні на тему: "Пляни більшовиків відносно нашого народу." У своїм відчиті доказував гром. Буряник, що головним своїм завданням уважають московські більшовики фізичне винищення нашого народу й цілковите знищення українства, стертя сеї назви з лиця землі. Сей плян не новий, не теперішній, а тягнеться він вже від Переяславської Угоди, коли то наївні Українці згодились піддатись під владу "царя православного, царя восточного". До здійснення своїх діявольських плянів уживали царі й їх вірні послідовники, московські більшовики, ріжних способів. Першим з них є недопущення до злуки усіх земель, замешканих українським народом. Сей плян знищення українського народу переводить Москва дуже послідовно, наслідуючи пляни старинних Римлян, що держались засади: "Дівіде ет імпера", себто поріжни і пануй, та памятаючи на слова св. Письма: "поражу пастиря й розлетяться вівці". Докази на се маємо з нашої козацької історії, коли то козаків поділено на городових і низовик, або коли українська старшина й передові люде "задля лакімства нещасного" переходили на сторону Москалів. Сей плян знищення не розтягається лише на корінно українські землі, але теж і на усі землі, де живе український нарід, тобто на нашу заокеанську іміграцію. На іміграції стараються більшовики здискредитувати наш нарід тим, що хочуть перед англійсько - американським світом представити нас як більшовиків, що всі Українці то більшовики, як колись давніші всіх нас називали наші вороги "галішанами", себто найгіршими й найтемнішими людьми на світі. Тому нашим завданням є показати Англійцям, що лише мала частина Українців то більшовики і що то лише ті з нас, що далися збаламутити агентам, платеним московськими комуністами. Між Англійцями комуністів дуже мало й найлучшим доказом є те, що хоч тих Англійців так багато у Канаді, одначе нема кому удержати одного комуністичного часопису в Канаді "Воркера" й більшовики вічно звертаються до українських робітників, щоби давали матеріяльну піддержку англійському часописеви. Видко що Англійці добре знають, що добре а що невдале для них. Відтак учитель Овсяник говорив про "ролю українського учителя на кольонії". У своїм відчиті зазначив він, що робота українського учителя поза школою повинна бути українська. Ми мусимо як довго се лише можливе задержати нашу українську національну свідомість, бо інакше не булоб ніякої цілі посилати наших дітей до вищих шкіл, бо вони не знайшлиб нігде місця, бо чужі їм не далиби а своїх не булоби. Український учитель на кольонії мусить бути провідником і учителем. Ми мусимо ширити українську культуру між нашим народом та памятати, що хто не любить свого народу, той не буде добрим горожанином ніякого краю. На останку говорила ще пані Яндова про організацію укр. жінок та про завдання зорганізованого українського жіноцтва. Попереднього ще дня, себто у суботу, вибрано новий заряд Інституту ім. Мих. Грушевського, до якого ввійшли: адвокати Янда й Лазарович, лікарі др. Верхомин і др. Говда, бизнесмени Челядин і Д. Фербей, учителі Кіріяк і Федько Магера та Харук. Також ухвалено тогож самого дня нову резолюцію, яка взиває Дирекцію Інститута ім. Мих. Грушевського подбати, щоби в Інституті уділювано раз в тиждень науки релігії кожного такого віроісповідання, до якого признаються мешкаючі там студенти.

З дальших резолюцій, ухвалених послідного дня, згадати належить про признання обом Інститутам за спроваджения проф. Тимошенка до Канади, подяку проф. Тимошенкови за його виклад на економічну тему, поручення усім Українцям піддержування Інститут ім. Мих. Грушевського, признання пулам за їх збіжеву політику й установлення сталої ціни за пшеницю й візвання до піддержування всяких кооперативних організацій, корисних для фармерів, візвання до жіночих організацій до пропаганди між англійським народом, що Українці є противниками більшовизму, осудження рабівничої політики більшовиків на українських землях й звернення до цілого культурного світа за допомогою, висловлення побажання, щоби Українці не вступали до таких політичних партій, що мають за ціль насильне повалення існуючого ладу в Канаді, осудження "Української Газети" за наклепи на посла Лучковича й одобрення парляментарної політики того посла, сю послідню резолюцію поставив гр. П. Зварич з Веґревил, а також візвання українського загалу в Канаді до запису на студії українознавства позаочною методою, яке відкрила й провадить Українська Академія в Подебрадах.

Сього самого дня вечером улаштовано заходами питомців Інституту ім. М. Грушевського студентський концерт. Концерт складався з хорових співів, гри на музичних інструментах, танків, ораторського контесту студентських кружків, представлення драми "Кориенко", роздачі нагород і читання бурсацького журналу. Щодо контесту студентських кружків, то говорили на нім студ. Петро Кіндрачук зі Саскатуну на тему: "Іван Франко Мойсей українського народу" та панночка Котишин зі Студ. Кружка ім. А. Коцка на тему: "Україна на чужині". Судді признали виграну й срібну чашу панночці Котишин, представниці кружка ім. А. Коцка. Скрипкове соло панночки Марусі Купченко у супроводі фортепяну випало чудово. Нагороди за примірне поведення й відзначаючий поступ у науці українських предметів одержали слідуючі студенти: Олекса Мирун, студ. 12 грейду, родом з Редвотер, одержав першу нагороду у сумі 15 долярів, Петро Кархут, студ. 11 грейду з Кемроз, одержав другу нагороду у сумі 10 долярів, а панночка Софія Савка, родом з Редвотер, одержала третю нагороду у сумі 5 долярів.

"Бурсацький Голос" сим разом був зредагований так під оглядом мовним як і змістовим далеко ліпше як попереднього разу, хоч трафлялися ще деякі похибки у вимові як далше, білше, Європа, монімент, замісць монумент. Що до ораторського контесту, то треба зазначити з признанням, що українська мова панни Котишин була цілком добра, бесіда була виголошена з правдивим сентіментом, цитати з поетів добре запамятані, а поведення на плятформі цілком свобідне без найменшого сліду зденервування. Студент Кіндрачук зробив кілька мовних та граматичних похибок як наприклад, заслінав, плесду, Наполеана, печатію, не знав добре цитатів з поетів, та непотрібно держав в часі бесіди руки у кишенях.

ВИСИЛАЮТЬ БЕЗЖЕННИХ БЕЗРОБІТНИХ НА РОБОТИ

У минулу суботу вислано у двох вагонах сіпіарського поїзду 108 безженних безробітних на роботу до таборів праці у Британській Колюмбії. Їх порозділюють по таборах праці у Кровз Нест, Нелсон, Кренбрук, як і инших місцевостях.

Слідуючого тижня мають вислати около 80 безженних безробітних до провінціональних таборів праці у Кедомин і Нордег.

ЧИСЛО ЗАРАЗЛИВИХ НЕДУГ ЗМЕНШУЄТЬСЯ

У послідніх тижні минулого року знач[illegible]шилося число заразлив[illegible] у місті. І так було їх лише 58 випадків, підчас коли попереднього тижня було аж 115 занедужань на того рода недуги. Найбільше поширеними заразливими недугами є вітрова віспа, на яку хорувало 17 осіб і момс та коклюш. Минулого тижня було 25 занедужань на момпс і 14 на коклюш, а лиш один випадок скарлятини.

ЗАМОРДУВАЛИ РУМУНСЬКОГО ПРЕМІЄРА ДУКУ

БУКАРЕШТ.— У Синаї, резиденції румунського короля, замордовано перед тижнем румунського премієра міністрів Йона Дуку, провідника ліберальної партії у румунськім парляменті. Замордовано його, коли він, по відвідинах короля всідав до поїзду, щоби вернути до Букарешту.

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ЦЕРКВА НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

Українська Автокефальна Церква, яка завдячує свою віднову Головному Отаманові Симонові Петлюрі, називається тепер "Українська Православна Церква". Вона має тепер щось понад 200 парохій із колишніх кількох тисяч. У Києві має вона тепер лише 7 парохій. Перший Митрополит сеї церкви Василь Липківський доживає свої дні у Києві на Соломтянці. Пізнішний по нім Митрополит Микола Борецький живе на засланні у місті Ярославлі. Під сю хвилю керує митрополією митрополит Іван Павловський, кандидат совітської влади. Проповідник Володимир Чехівський находиться на засланні у концентраційнім таборі в Ярославі, де має дуже бідувати. Протоєрей М. Хомицький та Л. Карпів находяться на вигнанні у Владивостоці. Протоєреї Ю. Красицький, Д. Ходзицький і Є. Пивоварчук, заслані на північ, Епископи Кротевич, Оксіюк, Дахівник, Ерушевський, Чулаївський, Ромодань Малюшкевич і Тесленко зріклися публично свого стану. Епископи: Орлик, Жевченко, Пивоварів не зреклися свого епископства й живуть на засланні на півночі. Ся церква має тепер 7 епархій. Її соборноправність скасовано. Править нею митрополит з двома священиками.

ГІТЛЕРІВЦІ НИЩАТЬ ОСТАНКИ СВОБОДИ ПРЕСИ

БЕРЛІН. — Новий пресовий закон, який небаром увійде в життя, убє останки свободи преси у Німеччині.

На основі нового закона треба буде одержати спеціяльний дозвіл від міністерства пропаганди, щоби одержати місце редактора оба співредактора якогобудь часопису.

Відповідно до пояснень щодо того закона, які подав у часописах Вілгельм Вайсс, член товариства Національної Пресової Асоціяції, кожний журналіст у новій державі мусить бути гітлерівським політичним жовніром.

Соціялісти не будуть могли виконувати ніякої журналістичної праці, а Жиди будуть могли працювати лише при жидівських часописах.

МОСКОВСЬКІ БІЛЬШОВИКИ НАГРАБИЛИ З НАСЕЛЕННЯ СПОРУ КІЛЬКІСТЬ ВРОЖАЮ

Телеграфічні повідомлення з Москви подають, що московські більшовики награбили з населення від 720 до 800 міліонів бушлів зерна з врожаю з минулого, себто з 1933, року. Одначе успіли вони вивезти за границю ледви 11,608,000 бушлів з награбленого врожаю.

РОСС, ЛІБЕРАЛЬНИМ КАНДИДАТОМ У КЕЛГАРАХ

КЕЛГАРІ.— В. Г. Росса, президента Торговельної Ради у Келгарах, іменовано ліберальним кандидатом при виборах на посла до провінціональної леґіслятури, які відбудуться тут дня 15. січня, с. р., на місце померлого Дж. Г. Вебстера.

КРАЇ, ДЕ ЕКОНОМІЧНА КРІЗА НЕ ДАЄТЬСЯ ВІДЧУВАТИ

ЛОНДОН. — Є три краї, де покищо не дається відчувати економічна кріза, а ними є Фінляндія, Литва й Полуднева Америка. Сі краї виказують здорову валюту й активний торговельний біланс, себто надвишку експорту над імпортами. Се дуже дивує економістів, які не можуть зрозуміти, чому саме у часі, коли найбагатші краї переживають небувалу економічну крізу, згадані вище краї тішуться зглядним добробутом.

Найбільше дивуються вони тому, що маленька хліборобська Литва вспіла задержати таку добру валюту, що її банки перебирають тепер всі важніщі бизнесові трансакції на всі прибалтійські держави.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ
Четвер, 4. січня, 1934.

ПШЕНИЦЯ:—	
Ч. 1. Нордерн	43½
Ч. 2. Нордерн	39
Ч. 3. Нордерн	36
Ч. 4. Нордерн	32½
Ч. 5. Нордерн	30
Ч. 6. Нордерн	27
На годівлю	26
ОВЕС:—	
Ч. 1. С. В.	18
Ч. 2. С. В.	15
Екстра ч. 1. на годівлю	15
Ч. 1. на годівлю	13
Ч. 3. на годівлю	11
ЯЧМІНЬ:—	
Ч. 3. С. В.	19
Ч. 4. С. В.	16½
Ч. 5. С. В.	15½
Ч. 6. С. В.	14½
ЖИТО:—	
Ч. 2. С. В.	24½
Ч. 3. С. В.	21½
Ч. 4. С. В.	18
Засмічене	17½
ЛЕН:—	
Ч. 1. С. В.	1.20
Ч. 2. С. В.	1.16
Ч. 3. С. В.	1.07

ЦІНИ ХУДОБИ В ЕДМОНТОНІ
Четвер, 4-го січня, 1934.

БИКИ:—	
Добрі до вибору	$3.75 - $4.25
Середні	$2.75 - $3.25
Звич. до середних	$2.00-$2.50
КОРОВИ:—	
Добрі - середні	$1.00 - $1.50
На заріз і консерви	.75 - $1.00
ЯЛІВКИ—	
Добрі	$3.00 - $3.50
Звичайні-середні	$1.75-$2.75
БУГАЇ:—	75 - $1.00
ХУДОБА НА ГОДІВЛЮ:—	
Добрі до вибору	$4.50-$5.00
Звичайні-середні	$1.50-$2.00
ТЕЛЯТА:—	
Добрі до вибору	$4.50 - $5.00
Добрі - середні	$3.00 - $4.00
СВИНІ: на бейкон	$6.25
ВІВЦІ:—	
Добрі ягнята	$5.00 - $5.50
Інші	від $4.50 в долину
Однорічняки	$2.50 - $3.50

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
The Farmers' Voice
Часопис Присвячений Фармерським та Робітничим Справам

ФАРМЕРСЬКИЙ ГОЛОС
Виходить що два тижні, кождого 10-го і 25-го дня в місяці.
Передплата виносить на рік $1.00, на півріку 50ц.
10336 — 96-та вулиця, Едмонтон, Альберта.

THE FARMERS' VOICE
Ukrainian Semi-Monthly
Published on the 10th and 25th day of each month.
10336—96th Street
Edmonton, Alberta.
Phone 24771

РІК III. ЧИСЛО 2. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 25-го СІЧНЯ, 1934. EDMONTON, ALBERTA, JANUARY 25th, 1934. VOL. III. No. 2.

Важніщі Ухвали Конференції Злучених Фармерів Алберти

У минулу пятницю вечером закінчила свої наради річна конвенція Злучених Фармерів Алберти. У конвенції взяло участь понад 400 делегатів. Конвенція мала полагодити понад 178 резолюцій. Над деякими резолюціями не закінчено остаточних ухвал й їх порішено полагодити дірекції. Важніщі й інтересніші ухвали сеї конвенції є слідуючі:

Рішено завязати тісніші зносини між Сі-Сі-Еф і Ю. Ф. Ей. організацією так, щоби при слідуючих виборах приняти провінціональну плятформу Сі-Сі-Еф організації. Хоч конвенція не ухвалила зменшення засівної площі під пшеницю, то висказала домагання, щоби фармерам давано спеціяльні додатки, або, щоби установлено спеціяльну ціну за пшеницю.

Спротивлено ся зменшенню числа послів до провінціональної леґіслятури.

Згоджено ся на державне посередництво при продажі пшениці.

Ухвалено установлення ради для торговлі живим інвентарем.

Висказано згоду на введення в життя Центрального Банку, що має бути публичною власністю.

Візвано правительство до заведення інфляції гроша.

Ухвалено, щоби Закон, регулюючий сплату довгів продовжено до 1936 року.

Висказано домагання позволення пивних парлорів і віддання продажі алькоголічних напитків під виключну контролю правительства.

Ухвалено оподаткування процентових рат.

Також ухвалено перегляд справи націоналізації (удержавлення) землі.

Висказано домагання, щоби авта й троки були заосмотрені у рефлектори.

Висказано домагання, щоби у школах учено соціяльного знання. Рішено домагатись винайму телефонічної сіти фармерським організаціям.

Постановлено просити домініяльне правительство про кредити для фармерів.

Постановлено домагатись установлення державного пляну для розділу ліків.

Спротивлено ся зменшенню мінімальної скалі платні для учителів.

Рішено домагатися соціялізації фінансової системи.

Рішено, щоби до заключення подружа треба було предложити лікарське свідоцтво і перейти пробу Вассермана. Вибрано знова посла Гардінера головою організації.

Ще Про Страйк у Мирнам

МИРНАМ.— У минулу суботи вернули з Мирнам збіжеві інспектори С. Томсон і його помічник Крейґтон, які у протязі 10 днів перебували у Мирнам і "грейдували" привожене там зерно.

Згадані інспектори перед виїздом з Мирнам докінчили перегляд і означування зерна у всіх 5 елевейторах, відповідно до інструкцій, виданих збіжевою комісією, яка переводить розслід цілої ситуації у страйковім районі.

Фармері, що ще досі страйкують і не доставляють зерна до елевейторів, удержують своїх пикетчиків і агітують за тим, щоби зі сусідних околиць не доставлювано зерна до мирнамських елевейторів, скликали у минулу неділю новий мітинг у Робітничім Домі, на якім мали явитись делегати вислані на конвенцію "Злучених Фармерів Алберти" й здати звіт з того, що зробила й ухвалила конвенція відносно страйку фармерів у Мирнам.

МИРНАМСЬКІ ФАРМЕРІ РІШИЛИ ПРОДОВЖАТИ СТРАЙК

МИРНАМ, 22 СІЧНЯ. — У минулу неділю відбувся тут масовий мітинг фармерів, які рішили дальше страйкувати й не доставляти зерна до елевейторів. Рішено теж поширити агітацію за страйком на захід аж до Бовеллон і на схід аж до Саави. Зібрано теж з колекти значну суму гроша на продовження страйку. Усі промови виголошено в українській мові й багато учасників віча прибуло саньми з подальших місцевостей. Головними бесідниками були В. Галіна й В. Котишин. Галіна здав звіт з того, що йому сказано на конвенції Злучених Фармерів Алберти, яка одобрила домагання фармерів за зміною елевейторних агентів.

Досі не доставлено жадних ладунків зерна до елевейторів.

АМЕРИКАНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ПРОТИ БІЛЬШОВИЦЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

Американська Федерація Праці видала заяву до американського громадянства й уряду, в якій виступає проти більшовицько-комуністичної агітації в Америці. Ся заява обіймає 178 сторін. З неї довідуємося, що большевицьку агітацію у Північній Америці ширить комуністична преса, яка складається з 12 щоденників і 30 тижневиків. А також агітацію комуністичну ширять і комуністичні унії, які є в дійсности організаціями для ширення більшовицької пропаганди. Одначе, мимо так сильної агітації та не зважаючи на депресію й безробіття, большевицька пропаганда не зробила досі майже ніякого замітного поступу в Америці.

У згаданій "Заяві" Федерації Праці говориться, що пропагатори комунізму в Америці се звичайні добре плачені московські агенти. Що справа так мається видно теж зі заяв секретаря большевицького посольства у Парижі, Бесідовського, який примушений був кинути більшовиків, бо вони хотіли його вбити у парижській большевицькій амбасаді. Сей Бесідовський пише у своїх споминах, що Третій Інтернаціонал видає аж 50 міліонів долярів річно на більшовицьку агітацію поза границями Совітської Росії. Невнявота тому, що редактори більшовицьких часописів у Злучених Державах і Канаді так добре плачені, їздять гарними автами, носять дорогі футра, а їх жінки дорогі вбрання, неначе не знати які буржуйки. Згадана Американська Федерація Праці каже дальше у своїй заяві, що вона робить все, що можливе, щоби поборювати брехливу більшовицьку пропаганду, одначе домагається теж від американського уряду, щоби він поклав край роботі платних московсько-більшовицьких агентів.

Гієни, якщо не є страшно голодні, живляться вбитою добичею инших звірів.

Справа Зменшення Засівів Пшениці

Сейчас по закінченню міжпровінціональної конференції зійшлися премієри усіх трьох західних провінцій з премієром Бенетом і згодились на зменшення просторів під засів пшениці, відповідно до зобовязань Канади на Економічній Конференції у Лондоні. Рішено насамперед у часі зимових місяців вести пропаганду між фармерами, щоби з весною сіяли менше пшениці як у попередніх роках. Дальше рішено, що у протягі слідуючих кількох тижнів провінції мають подати як багато думають засіяти ярої пшениці з весною й яких шкід надіються від пільних коників. Одержавши ті обчислення домініяльне правительство переведе відповідну ухвалу у парламенті й предложить її до потверджения провінціям.

Пропаганда, ведена провінціями буде мати за ціль представити наглядно користи зі зменшення засівів пшениці, якими буде піднесення ціни на сей продукт. На Економічній Конференції у Лондоні Канада згодилась зменшити о 15 відсотків свої засіви пшениці.

ГОЛЯНДЦЕВИ ВАН ДЕР ЛЮББЕ СТЯТО ҐІЛЬОТИНОЮ ГОЛОВУ

ЛИПСЬК.— Голяндець Марінус ван дер Люббе, що на весну минулого року підпалив німецький парлямент, зістав страчений при помочі ґільотини. Сталося се в дорозі ласки тому, що в очах німецького суду не був він звичайним злочинцем, бо підпалив райхстаґ у тім переконанню, що робить добре діло. Властиво мали йому зрубати головою сокирою, як саме тепер виконується кару смерти у Німеччині, але з вище поданої причини страчено його у почесніший спосіб.

Люббе ішов на смерть з повною байдужністю, не хотів приняти священика й не виявив своєї послідньої волі.

Його страчення викликало велике невдоволення у Голяндії через те, що голяндський уряд просив німецьку владу замінити Люббе кару смерти на досмертну вязницю. Екзекуція Люббе не тревала довше як пів мінути.

"ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ"

В Кремянці на Волині дня 15 грудня, 1933 станули перед судом 32 молодих Українців, обвинувачених у приналежности до нелегальної організації "Юнак". Обвинувачені переважно студенти.

По цілотижневій розправі суд засудив головного обвинуваченого, Степана Пшеничного, студента львівського університету — на 6 років вязниці, Сидора Шубського, учня 7 кл. гімн. — на 5 років вязниці, трьох дальших обвинувачених — по 2 і пів року, решту по 1 році, а трьох оправдано.

Цей строгий засуд викликав велике враження, бо ніхто не сподівався таких високих кар.

Серед підсудних находилося 10 жінок.

Присутня в суді в часі розправи публика задемонструвала проти засуду. За це арештовано кілька осіб, між ними маму Шубського та вдову по сенаторі Черкавськім, голову місцевого Союзу Українок.

Володимир Гадзінський, відомий український поет і журналіст, помер в Одесі у великій нужді, попавши в неласку московських окупантів.

Совітський Союз Остерігає Й Грозить

МОСКВА.— На партійній конференції промовляв у минулу середу, 17. січня, с. р., Л. М. Каганович, один зі комуністичних провідників і визначний член Центрального Екзекутивного Комітету. Він висказав осторогу, що Совіти мусять бути кожної хвилі приготовані на напад зі сторони Японії. "Обставини" на Далекім Сході є дуже напружені", говорив Каганович.

"Ми заявили Японцям: "якщо ви хочете забрати Східно-Китайську Залізницю, то се не прийде вам так легко й спричинить поважний конфлікт".

"Рівночасно ми не шукаємо за війною з Японією", говорив Каганович, "і хочемо жити у мирі. Якщож японські генерали зважаться на заговір проти наших границь, вони переконаються про силу й могучість нашої Червоної Армії.

Саме надходять вістки про резиґнацію генерала Аракі, японського міністра війни й скрайного мілітариста, і ся подія каже надіятись, що відносини між обома державами стануть ще більше напружені. Наслідником генерала Аракі став генерал Сенджуро Гаяші. Деякі японські політичні кореспонденти висказують здогад, що через сю зміну противсний напрямок знскав на силі й через те до безпроволочного вибуху війни не прийде.

ПРАВДОПОДІБНІ ПРИПАСИ ПШЕНИЦІ У КАНАДІ Й ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

Правдоподібні припаси пшениці у Канаді й Злучених Державах виносять около 375 міліонів бушлів. Є се о 38 міліонів буш. менше як у минулім році.

РЕЛІГІЙНА БОРОТЬБА У НІМЕЧЧИНІ

Гітлерівці подібно як московські більшовики розпочали цілком непотрібно боротьбу з релігією, а головно ведуть її з протестантською німецькою церквою, хотять зробити її чисто національною. Около 6,000 протестантських пасторів запротестували проти сього, кажучи, що "наці" завертають протестантську церкву до поганства і твердячи, що на церковнім полі не можна виганяти жидівського питання. Велике число пасторів виповіло послух державному епископови Мілерови й не годяться на націоналізацію церкви згідно з пляном наців.

Боротьба пасторів з урядом ведеться спокійно і розважно, й тому набирає вона чимраз поважнішого характеру.

З послідніх телеграфічних вісток довідуємося, що "наці" взялися тепер до арештовування пасторів, які не хочуть піддатися їхнім приказам. Одначе треба сумніватися, чи таке насильство розвяже церковно-державний конфлікт.

ДОХІД ІЗ ЦЛА ЗНАЧНО ЗБІЛЬШИВСЯ У ВЕНКУВЕР

ВЕНКУВЕР.— Цлові оплати у венкуверськім порті принесли у минулім році $1,139,530 більше як у 1932 р. Загальний дохід із цла виносив у минулім році $10,859,595, підчас коли у 1932 р. цлові оплати принесли $9,719,965.

ЗГИНУЛО 600 ФАРМЕРСЬКИХ КОНЕЙ

РІДЖАЙНА.— У пятьох дистриктах полудневого Саскачевану згинуло від першого жовтня по кінець грудня минулого року 600 коней. Побоюються, що коли не прийде скора поміч у доставі паші для коней, то ще згине далеко більше їх число.

З Нарад Міжпровінціональної Конференції в Оттаві

Триденні наради міжпровінціональної конференції в Оттаві, на якій були присутні премієри усіх провінцій і по одному кабінетовому міністрові, закінчились минулої пятниці.

До головних постанов відбутої конференції належить ухвала, що з весною мають розпочатися на велику скалю публичні роботи, які будуть улаштовані не лише домініяльним правительством, але теж і провінціональними правительствами й муніципалами й їх завданням буде покінчити з даванням безпосередної запомоги перед надходом слідуючої зими. Висказано теж надію, що розпочаті роботи положать кінець безробіттю й спричинять побільшення покупчої сили населення. Систему давання безпосередної допомоги потребуючим буде продовжуватися як довго буде потреба сього. Також виринула обіцююча надія, що з настанням поправи внутрішньо-державних і зовнішньо-світових обставин уступить теж прикре фінансове положення провінцій у протязі цілого біжучого року. Рішено теж дальше попирати справу поселення безробітних родин на землі й додатково уділити їм $100 запомоги у третім році їх оселення на фармах, щоби могли удержатися, аж доки на добре не загосподаряться.

Щодо короткотермінових кредитів на рільничі цілі не повзято рішучих постанов, одначе на сю справу звернуть більшу увагу домініяльне і провінціональні правительства, відповідно до ухвал Мекмиланової комісії відносно до банкових і монетарних справ.

Щодо сугестій, пiддaних премієром Британської Колюмбії, Петтулом, то рішено взяти під увагу лише знижку податку від продажі алкоголічних напитків, щоби тим чином запобігти потайному перевожению тих напитків зі Злучених Держав, де такий податок є значно нижчий від канадійського. Щож до справи дозволу на улаштовування льотерій на добродійні цілі, пропонованого премієром Квебеку, Ташеро, то домініяльне правительство заявило,що не буде противитись обговоренню сеї справи на засіданнях парляменту і що не буде її трактуватися як справи звязаної з політикою якоїсь партії.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗАКОНОДАВСТВА КОНТРОЛЮЮЧОГО ХЛІБ

Провінціональне правительство має, на просьбу виборців, поставити на маючійся отворити сесії леґіслятури внесок закона, який введе контролю над виробом і продажжю хліба по цілій провінції Алберті. У тім законодавстві буде головно розходитися про дві справи, себто про введення мірника (стандарду) ваги хліба, щоби продаваний бохонець важив завжди 20 унцій та установлення складників, з яких мається випікати хліб.

ҐІТЛЕРІВЦІ ХОТЯТЬ ОБЕЗПЛОДНИТИ 400,000 НІМЦІВ

Німецький націонал - соціялістичний уряд видав такий закон, що від 1. січня, 1934 має переводитися у Німеччині примусові операції для обезплоднення всіх тих, яких суди признають ідіотами, дідичнo хорими, налоговими пияками або злочинцями. Уряд видав теж реєстр запитів. Хто на них не відповість, того уважатимуть ідіотом. До таких запитів належать: Яка форма правління тепер у Німеччині? Які є поштові оплати? Хто був Бісмарк і Лютер? Чому доми у місті вищі ніж на селі? Є також питання про політику й мораль. Хто на ті справи буде мати инший погляд як ґітлерівці, того уважатимуть слабоумним, ідіотом і будуть його обезплоднювати. Проти обезплоднювання або стерилізації виступає католицька церква й папа римський. Сей послідній у свойому різдвяному листі остро виступив проти т. зв. стерилізації. Папа каже, що держава не має права рішати такі справи і в той спосіб засуджувати людей.

ПІД МОСКОВСЬКИМ ТЕРОРОМ

З краю доносять, що волинський комуніст, поет **А. Павлюк**, що в вересні 1933 р. вийхав на Радянську Україну, згинув з рук чрезвичайки. Разом з ним московські сатрапи розстріляли якогось інжиніра, що стояв на чолі українських комуністів у Празі.

ОЛЕСЬ.

Яка Краса - Відродження Країни

Яка краса — Відродження країни!
Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів,
Мовчали десь святі під попелом руїни,
І журно дзвін старий по мертвому гудів.

Коли відкільсь взялася міць шалена,
Як буря, все живе схопила, пройняла, —
І ось — дивись: в руках замаяли знамена
І гимн побід співа невільна сторона.

ПОМЕР ВОЛ. ЛЕОНТОВИЧ

У Празі, в Чехословаччині, помер відомий український письменник і спеціяльний діяч, Володимир Леонтович, у 67 році життя. Леонтович був одним із видавців першого українського щоденника, що почав виходити в Києві 1906 р. п. н.: "Громадська Думка". В часі революції 1917 р. був він членом Української Центральної Ради.

ВАРТІСТЬ МИНУЛОРІЧНОГО КАНАДІЙСЬКОГО ВРОЖАЮ

Вартість минулорічного врожаю канадійських піль обчисляє Домініяльне статистичне, бюро на $427,791,00. Ся вартість бюро на $427,791. Ся вартість є о $17,000,000 нижча від вартости пільних зборів у 1932 р. Вищі одначе ціни пшениці у 1933 р. значно наближують вартости обох зборів.

ЗАЯВА

Сим подається до відома, що по вирівнанню непорозумінь, які зайшли між управою Адміністрації, а гр. Т. Томашевським, стверджую, що гр. Т. Томашевський і надалі остає співпрацівником "Фармерського Голосу", тому проситься відноситись до нього з повним довірям як репрезентанта "Ф. Г." в імени якого він може виступати як повноправний репрезентант і збирати передплату.

І. СОЛЯНИЧ,
Управитель Адм. "Ф. Г."

Читачі і Прихильники "Ф.Г." памятайте що Кампанія за побільшеням числа читачів Фарм. Голосу треває дальше аж до кінця лютого